

GAZETA LWOWSKA

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI:
LWÓW, UL. SŁOWACKIEGO 6. I-sze p.
Listy należy frankować. — Reklamacje
otwarte wolne od opłaty.
Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.

Telefony:
REDAKCJI
21—18
ADMINISTRACJI
21—17

WYCHODZI CODZIENNIE PRÓCZ DNI POSWIĄ-
TECZNYCH O GODZINIE 3-ciej POPOŁUDNIU

REDAKTOROWIE NACZELNI:
WOJCIECH BARANOWSKI
i Dr. MARCELI SZAROTA

CENA
NUMERU

15 gr.

PRENUMERATA:

Miejscowa miesięcznie: bez dostawy do do-
mu 2-80 — z dostawą 3-30. — Zamiejscowa
miesięcznie z przesyłką pocztową 3-30. —
Zagranicą 7— P. K. O. Nr. 141.690.

Przez wysiłki — ku jasnemu Jutru!

(Przed otwarciem nowego roku akademickiego).

Za kilka dni rozpocznie się nowy rok szkolny w polskich uczelniach akademickich.

Dla tzw. „miast uniwersyteckich” jest to co roku fakt o znaczeniu niemałym. Już od trzech tygodni zjeżdża się młodzież do miasta dla dokonania formalności wpisowych; ożywia swoją młodością, temperamentem, gwarem nie tylko gmachy akademickie, ale i ulice, domy studenckie, sklepy, księgarnie, nieledwie co drugi dom, w którym szuka kwater i stancji. Na obliczu miasta, wziętego jako pewna całość, jako pewna indywidualność, pojawia się — z przybyciem tej młodzieży — jakiś nowy wyraz. Ma się wrażenie, że do wielkiego, ruchliwego koła, w którym kłębi się na jesieni życie miejskie, wlał ktoś nagle mocnego, kipiącego wrzątku. Bo młodzież akademicka i ten skomplikowany, ciekawy objaw społeczno-kulturalny, który objawiamy nazwę „życia akademickiego”, przyczyniają się od wieków najniebezpieczniej do zwiększenia ruchu, barwy i tempa swoich tradycyjnych środowisk.

Za kilka dni otworzą się sale wykładowe, pracownie, laboratoria, kliniki, biblioteki, i miasto, mające zawsze dużo kłopotów z swoją młodzieżą akademicką, nasłuchiwać będzie z radością i wzruszeniem, jak dniami i wieczorami tętni w dostojnych murach uczelni praca młodych, pełnych nadziei umysłów i serc.

Pod jakimi auspicjami wstępujemy jednak w otwierające się wrota roku akademickiego? Jak wyglądają obecnie nasze szkoły akademickie i na co młodzież? Odpowie ktoś złośliwie, że i tu zaczyna się praca pod znakiem przedłużającego się w nieskończoność „kryzysu”, a nadto pod znakiem niezadowolonej młodzieży z tzw. „podwyższenia opłat akademickich”. Ktoś inny doda, że i dotacje naukowe dla szkół akademickich są coraz chudsze, co wywołuje w konsekwencji ograniczenia w przyjmowaniu studentów i utrudnienia znaczne w pracy instytutów i zakładów naukowych.

Przypatrmy się na razie tym zarzutom... Na temat ogólnego kryzysu możnaby debatować długo i szeroko. Kryzys jest na całym świecie i Polska miała już czas do niego się przyzwyczaić. Zresztą w ostatnich miesiącach zarówno w Polsce, jak i w innych państwach, zanotowano cały szereg poważnych objawów, świadczących, że najgorsze przesilenie zostało — zdaje się — przełamane i że idziemy powoli, ale konsekwentnie, ku lepszemu. U nas dzięki „kryzysowi” nastąpiło pewne zdyscyplinowanie społeczeństwa, pewne naturalne i zdrowe przywyknięcie do koniecznej wstrzemięźliwości i askezy, co w pracy nad urobieniem nowego typu człowieka i obywatela polskiego musi się stać czynnikiem dodatnim. Młodzież, mająca więcej energii witalnej od pokolenia starszego, pogodziła się z niedomaganiem kryzysowymi łatwiej, przystosowała się do konieczności życiowych nawet z pewnym chwa-

lebnym optymizmem. Młodzież jest dzisiaj dojrzała, niż dawniej, i rozumie, że często trzeba wytrzymać jakiegoś zło, aby stąd urosło dobro dla następców. Podnieść to trzeba wyraźnie na jej chlubę.

Przechodząc do prozy, do „opłat akademickich” — które niby najdrażliwsza bolączka naciskane były umyślnie przez sfery opozycyjne w ciągu szeregu miesięcy — natrafiamy w tej chwili na znaczne uspokojenie się tej sprawy. Sfery miarodajne, prasa poważna, opinia zrównoważona i rozsądna przekonały już — w całej serii rozstrząsań i wywodów — zarówno młodzież, jak i koła rodzicielskie, że kwestja podwyższenia opłat nie posiada bynajmniej żadnego zakroju tragicznego. Nikt nie przeczy, że opłaty istotnie podwyższono, ale uczyniono to tylko dla lepszego prosperowania pracy naukowej w szkołach akademickich, uczyniono to wedle racjonalnego i sprawiedliwego „klucza”, wprowadzając równocześnie szereg poważnych udogodnień, ulg i wyjątkowych klauzul dla studentów niezamożnych.

Już obecny okres wpisów przekonał młodzież, że przy tzw. „podwyższeniu” opłat działała myśl baczna, troskliwa i przewidująca, wsparta przez instynkt koniecznego porządku.

Szkoły akademickie pracują dzisiaj w warunkach materialnych — bardzo ciężkich. Wiedzą o tem najlepiej czynniki akademickie, profesorowie, kierownicy instytutów. Ale wie o tem doskonale także nasz Rząd i centralne Władze Oświatowe. Czynniki te zdają sobie sprawę z ważności nauki dla Państwa i społeczeństwa — i niema dnia, niema zagadnienia, w którymby dobra wola i wytężony wysiłek Rządu w kierunku jak najzyczliwszego odnoszenia się do szkół akademickich nie był widoczny. W obecnej sytuacji gospodarczej meljoracja ta musi być jednak stopniową, musi natrafiać na cierpliwość sfer zainteresowanych.

I w tem miejscu trzeba przejść do kwestji — naszym zdaniem — bardzo ważnej, do sprawy nastawienia psychicznego czynników akademickich do poruszonych wyżej kłopotów i przejściowych niedogodności.

Element profesorski w szkołach akademickich składa się z czynników, rozmaicie ustosunkowanych do zagadnień dzisiejszego życia polityczno-państwowego w Polsce. Element ten atoli — jak przystoi na pokolenie starsze i na reprezentantów wysokich wartości duchowych — dał sobie szybko radę z kompleksem problemów kryzysowych, przystosował się do konieczności obecnego momentu; w sercach tych ludzi pali się niewątpliwie gorąca żądza wyniesienia polskiej nauki na piedestał jak najwyższy, zdobycia dla niej jak największej liczby atutów i możliwości rozwoju; przeżywają z pewnością wiele wahań i zwątpień, — ale zdyscyplinowani moralnie stanęli, w ogromnej większości, śmiało w obliczu kryzysu, gotowi do lojalnej, szczerzej współpracy z Rządem nad ulepszeniem wszelkich dotychczasowych niedomagań w dziedzinie szkolnictwa najwyższego.

A młodzież? Ten drugi, bardzo ważny element w żywej strukturze życia i rozwoju Szkół Wyższych?

Tutaj niechaj same fakty mówią za siebie! W życiu duchowym naszej młodzieży akademickiej nastąpiły w ciągu ostatnich poprostu lat głębokie zmiany. Mówi o tem dobitnie sama historia i statystyka tego życia, przejawy jego na terenie starych i nowych towarzystw akademickich, udział tej młodzieży w życiu społecznym, oświatowym, na różnych platformach współpracy z Państwem i elementami państwowotwórczymi.

Partyjność w życiu młodzieży akademickiej — mimo istnienia różnych jeszcze walecznych opozycji — została zasadniczo przewyżczona. A to przełamanie frontu partyjności nastąpiło wtedy, gdy obok dawnego typu akademika, przypisanego do stronnictwa, jak dawny chłop do gleby, i wodzonego na pasku niemowlęctwa partyjnego, — zjawiał się nowy typ świadomego studenta-państwowca, pełnego inicjatywy osobistej, ożywionego płomieniem zapału w służbie dla Państwa i współobywateli, karnego z głębi własnego przeświadczenia, iż wybrał drogę właśnie najlepszą. Przed tym nowym akademikiem-obywatelem, który corocznie urasta w nowe zaciągi, otwierają się coraz liczniejsze pola działania; wstępuje na nie, z pieśnią jakiejś nowej „Ody do Młodości” na ustach, nie oglądając się na „kryzys” i na krakania postronne; nauka jest dla niego dobrem bezcennym, a owoce swoich wysiłków na tem polu chce nieść w dani Państwu, które potrafił w duszy swej postawić wysoko ponad wszystkie ostatnie pożytki.

Do tego nowego akademika-obywatela żywi społeczeństwo Polski głębokie zaufanie. Ma tę pewność, że w nowym roku akademickim pójdzie on dalej tym jasnym i prostym torem, który wyrąbał sobie sam w ogniu niedoli społecznych i ekonomicznych, w ciężkich dniach wysiłku, przeżywanych przez Polskę.

Z ostatniej chwili.

Zniżka ceny cukru.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa. (Sch.) W dniu dzisiejszym ogłoszone zostało w Dzienniku Ustaw rozporządzenie Ministra Skarbu, obniżające przymusowe cenę cu-

kru do poziomu 84,50 zł. za cetnar metr., t. j. o 20 zł. na cetnarze. W sprzedaży detalicznej cena cukru spadnie o 20 gr. na kilogramie.

Tysiące ofiar huraganu.

San Juan. (PAT.) Wyspę Portorico, jak donosimy na str. 2 nawiedził gwałtowny tornado. Z górą 200 osób zginęło. Liczbę rannych obliczają na 1000. Setki rodzin pozostały bez dachu nad głową. Zniszczeniu uległo bardzo wiele domów. Komunikacja ze środkami wyspy została przerwana. Stolica przedstawia jeden obraz zniszczenia. Miasto pozbawione zostało wody, światła i telefonów. Małe stat-

ki i łodzie w porcie tworzą jeden wielki stos belek i żelazniwa. Szkoły i księcioły zamienione zostały na schroniska. Czerwony Krzyż wysłał ofiarom katastrofy zapasy mąki, ubrania i środki lekarskie. Wojsko i marynarka biorze udział w akcji ratunkowej. Tornado przeniósł się obecnie na południe wyspy Sandomingo. Przedsięwzięto wszelkie środki ostrożności.

Zakończenie strajku

w przemyśle włókienniczym w Anglii.

Londyn. (PAT.) Dziś rano zakończono strajk w okręgu przemysłowym Manchester. Wszystkie fabryki włókiennicze zostały ponownie uruchomione, a 180.000 robotników podjęło prace. Strajk trwał jeden miesiąc i

trzy dni i kosztował związki zawodowe 400.000 funtów, wypłaconych strajkującym jako zapomogi. Natomiast straty, jakie poniósł przemysł włókienniczy, obliczają na 14 milionów funtów.

Dzisiejsze ciągnięcie Loterii Klasowej.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa. (Sch.) W dzisiejszym ciągnięciu państwowej Loterii Klasowej główniejsze wygrane padły na numery następujące:

15.000 zł. na Nr. 143.158.
Po 10.000 zł. na Nr.: 21.093 i 99.767;
po 5.000 zł. na Nr.: 15.069, 25.949, 58.699 i 134.697;

po 3.000 zł.: 15.268, 50.544, 53.768, 62.672, 86.997.
po 2.000 zł.: 4.790, 10.936, 12.628, 18.452, 23.691, 29.958, 34.938, 67.344, 73.707, 76.145, 81.702, 88.641, 89.931, 90.659, 99.700, 101.344, 102.967, 105.146, 112.735, 112.800, 119.970, 119.508, 138.179, 146.110, 140.343, 152.743, 158.457, 159.151.

Odpowiedź kanclerza von Papena na niedzielną mowę Herriota.

Berlin. (PAT.) Biuro Wolffa ogłasza wywiad z kanclerzem v. Papenem, zawierający odpowiedź na niedzielną mowę premiera francuskiego Herriota. Oświadczenie Herriota kanclerz v. Papen określa jako „nowe utrudnienie wszelkiego porozumienia, oraz potwierdzenie negatywnej interpretacji noty francuskiej z dnia 17 b. m.“. Już sam fakt, że Herriot bez zgody rządu Rzeszy zakomunikował innym państwom inicjatywę Niemiec w sprawie rozpoczęcia rokowań dyplomatycznych o równouprawnienie, — zaznaczył v. Papen. — świadczy, że Francja nie życzyła sobie porozumienia.

„Wobec tego stwierdzam, że nie chodzi o uzbrojenie Niemiec, lecz o wypełnienie przez inne mocarstwa ich przyrzeczeń w kwestji rozbrojenia“. Mowa jest nie o uzbrojeniu Niemiec, lecz o równouprawnieniu i o równym traktowaniu Rzeszy niemieckiej na konferencji rozbrojeniowej. Konferencja zwołana została bez zastrzeżeń co do równego traktowania Niemiec. Przed 6 laty Niemcy przyjęte zostały do Ligi Narodów bez zastrzeżeń w sprawie ich równouprawnienia, a nawet w traktacie wersalskim nikt nie odważył się żądać trwałej dyskwalifikacji Niemiec w dziedzinie wojskowej. Wbrew woli Niemiec konferencja powzięła uchwały, które zaktualizowały kwestję równouprawnienia Rzeszy. „Żądamy, aby konwencja rozbrojeniowa mogła być zastosowana do nas tak samo, jak do wszystkich innych państw. Nasze postulaty praktyczne, którym zupełnie niesłusznie zarzuca się intencję uzbrojenia, nie oznaczają nic innego, jak tylko, że domagamy się, oczywiście w ramach konwencji, tej samej swobody dostosowania naszych zbrojeń do naszych potrzeb społecznych i narodowych, jaką posiada każde inne państwo. Co do rodzaju i rozmiarów tego dostosowania proponowaliśmy podjęcie rokowań. Poza to żądamy, aby dostosowano do nas tę samą miarę odnośnie elementów uzbrojenia, co i do innych“. W żądaniu prawa do zbrojeń koncentrują się postulaty, wysuwane nie tylko przez niemieckie ministerstwo obrony krajowej, lecz jednomyślnie przez cały rząd Rzeszy. „Nie domagaliśmy się nigdy, aby wolno nam było zbroić się w tym samym zakresie, jak to czyni Francja, czy inne państwa. Żądamy zrównania zbrojeń przez obniżenie ogólnego poziomu uzbrojenia. Niemcy przyjmują każde ograniczenie zbrojeń, byle było ono zastosowane do wszystkich państw“.

Polemizując z wywodami Herriota kanclerz v. Papen kategorycznie przeczy, jakoby sportowe przysposobienie młodzieży niemieckiej miało charakter wojskowy. Podejrzenia takie oraz pogrózki w sprawie rewelacji stanowią tylko utrudnienia w porozumieniu. Tylko równouprawnienie i równość traktowania może przynieść odprężenie w stosunkach między narodami. Chodzi tu o zasadnicze prawa narodów, których żaden kraj nie może odmówić innemu. Herriot, zdaniem kanclerza, niesłusznie zarzuca Niem-

com brak wdzięczności. Niemcy mogłyby być wdzięczne Francji za skreślenie zobowiązań reparacyjnych, gdyby to nastąpiło jeszcze przed rokiem w związku z moratorium Hoovera. W Lozannie wierzyciele Niemiec wyciągali tylko konsekwencje z niemożliwej do utrzymania sytuacji. Za ewakuację Nadrenji żądać może wdzięczności tylko ten, kto niema pojęcia o cierpieniach, jakie znosiła ludność nie-

miecka pod panowaniem obcych załóg okupacyjnych. Niemcy gotowe są nadal do przyjęcia każdego rozwiązania problemu rozbrojeniowego, który da się pogodzić z ich honorem i bezpieczeństwem. Nigdy pacyfikacja Europy nie będzie mogła być urzeczywistniona, jeżeli podejmowane będą próby degradowania poszczególnych państw do rzędu krajów, niższego gatunku, kończy kanclerz v. Papen.

Narada u Mac Donalda.

Londyn. (PAT.) Wczoraj popołudniu odbyła się u premiera Mac Donalda narada, w której brali udział: Baldwin, Hailsham, Simon, Samuel i Thomas. Przedmiotem tej narady była dyskusja z Samuelem czy możliwy jest kompromis w sprawie układu ottawskiego celem umożliwienia liberalnym ministrom pozostanie w rządzie. Aczkolwiek wyniki tej narady, która trwała prawie dwie godziny, trzymane są w ścisłej tajemnicy, to jednak fakt, że Simon opuścił dom premiera

pierwszy i sam jedynie, pozostawiając zebranych u Mac Donalda, komentowany jest jako niedojście do porozumienia. Jutrzejsze posiedzenie gabinetu oczekiwane jest w Londynie z wielkim napięciem.

Londyn. (PAT.) Przybył tu z Genewy sir John Simon. Natychmiast po przybyciu udał się on na Downingstreet, gdzie przeprowadził dłuższą rozmowę z premierem Mac Donaldem. Treść konferencji jest na razie nieznana.

Na terytorjum Polski wylądowały jeszcze dwa balony.

Wilno. (PAT.) Wczoraj o godzinie 11-tej przedpołudniem we wsi Laszule gminy Daugieliskiej, wylądował jeden z balonów biorących udział w zawodach balonów wolnych o puchar Gordon-Benneta. Mianowicie balon amerykański „U. S. Navy“ pilotowany przez Settle i Bushnella wylądował wskutek pęknięcia powłoki. Piloci nie odnieśli obrażeń. Uszkodzony balon odwieziony został na trzech furmankach do stacji Ignalino.

Warszawa. (PAT.) Wczoraj w godzinach rannych wylądował w pobliżu miejscowości Wysokie Litewskie w Województwie poleskim balon francuski „Petit Mousse“. Dotychczas brak jeszcze wiadomości o balonie a-

merykańskim „Goodyear 8“. Wedle niesprawdzonych pogłosek balon ten miał wylądować w okolicach Kowna. — O godz. 17 przyjdum Aeroklubu Rzplitej podejmowało w swoim lokalu lampką wina zawodników, którzy przebywają w Warszawie a więc członków załogi balonów hiszpańskiego, francuskiego, niemieckiego i szwajcarskiego oraz zawodników polskich. W przyjęciu wzięli udział oficerowie lotnictwa z szefem departamentu lotnictwa wojskowego pułk. Rayskim na czele, dyrektor departamentu lotnictwa cywilnego pułk. Filipowicz, szef wydziału balonowego w Min. Spraw Wojsk. pułk. Grabowski oraz członkowie Aeroklubu Rzplitej.

Sprawa zwrotu opłat szkolnych.

Warszawa. (PAT.) „Monitor Polski“ z dnia 27 b. m. zamieszcza następujący okólnik pana ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego J. Jędrzejewicza w sprawie wykazu szkół, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych. „Powołując się na punkt I okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. IX. 1925 roku Nr. 95/14604 podaję do wiadomości wykaz prywatnych szkół średnich ogólno-kształcących, zakładów kształcenia nauczycieli, szkół zawodowych tudzież szkół artystycznych, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w myśl ust. 3 art. 10 ustawy z dnia 10 X. 1923 roku o uposażeniu funkcjonariuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116 poz. 924), względnie art. 6 par 1 ustawy z dnia 5 XII. 1923 roku o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134 poz. 1007).

Wykaz ten obowiązuje na rok

szkolny 1932/33 z zastrzeżeniami zawartymi w okólniku Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 VIII. 1932 roku Nr. 49-13/5 (okólnik Nr. 22) oraz ustępie drugim pisma Ministerstwa W. R. i O. P. z dnia 24. VI. 1931 roku Nr. I. Prez. 4864/31 (Wykaz szkół na rok 1931/32).

Zarazem opierając się na piśmie Prezydium Rady Ministrów z dnia 22. VIII. 1932 roku Nr. 49-13/5 podaję do wiadomości, że na okres roku szkolnego 1932/33 funkcjonariusze państwowi nie będą zwolnieni od obowiązku przedstawiania zaświadczeń o braku wolnych miejsc w szkołach państwowych. (Punkt 11 okólnika Pana Prezesa Rady Ministrów z dnia 4. IX. 1925 roku L. 14604). Minister (—) J. Jędrzejewicz.

Następnie „Monitor Polski“ zamieszcza załącznik do powyższego okólnika Ministra W. R. i O. P. — wykaz szkół prywatnych, w których nauka uprawnia do zwrotu opłat szkolnych w roku szkolnym 1932/33.

Trzęsienie ziemi w Grecji.

Setki zabitych i rannych.

Saloniki. (PAT.) Silne trzęsienie ziemi odczuło wczoraj trzykrotnie: o godz. 21-szej, 23-ciej i o 3-ciej nad ranem w Macedonji i Tracji. Ośrodek trzęsienia znajdował się na półwyspie chaldejskim. Trzęsienie ziemi wywołało dużą panikę wśród ludności. Wedle oficjalnych wiadomości miastecz-

ka Jerissos, Stratonicon, Staghira i Nehori są całkowicie zniszczone. Pierwsze depeche podają, że 100 osób zostało zabitych a kilkaset rannych. W miasteczku Stratonicon jest 50 zabitych i 100 rannych. W miejscowości Jerissos ma być około 100 zabitych i ciężko rannych.

Cel polityczny manewrów niemieckich.

Jak wiadomo, jesienne manewry, na które nie zostali zaproszeni attachés wojskowi Polski, Francji i Belgii, zakończyły się w okolicach Frankfurtu nad Odrą zwycięstwem armji napadającej, idącej od Wschodu, której szwadrony zmotoryzowane wyparły armję, mającą bronić kraj przed inwazją.

Obecnie berliński korespondent Journal'u des Débats odsłania cele polityczne, które przyswiecały temu, zreszcie zaaranżowanemu, widowisku. Oto szło przedewszystkiem o to, by przedstawiciele zagranicy, zaproszeni na widowisko, mogli stwierdzić naocznie, że niemiecka Reichswehr, cudownie wyszkolona, używa jedynie broni, na której użycie zezwala traktat wersalski, a pozatem ciężką artylerię ma z drzewa, tanki z blachy i ani jednego samolotu wojennego. Tak wyposażona armja nie jest w stanie wstrzymać ofensywy armji, zaopatrzonej w środki techniczne nowożytnie.

Ludność Prus wschodnich oddawna była już uświadamiana, przez karty propagandowe wydawane na Wilhelmstrasse, o niebezpieczeństwie, jakie wisi nad nią, że strony dziesięciu oddziałów kawalerji i piechoty polskiej, ustawionych rzekomo niedaleko granicy, razem z ich uzupełnieniem w samolotach i tankach.

Obecnie, po manewrach jesiennych, także Berlińczycy rozumieją, że niebezpieczeństwo inwazji polskiej, które oni uważali za coś dalekiego i nieistotnego, zagraża w istocie samej stolicy państwa. Wszystkie dzienniki niemieckie podnosiły to i podnoszą, na różne sposoby i tony, że tylko 130 kilometrów dzieliło Berlin od oddziałów nieprzyjacielskich, a Reichswehra pozbawiona środków obronnych, których użycie przysługuje wszystkim innym państwom, nie jest w stanie przeszkodzić przejściu rzeki Odry przez armję polską, że więc Berlin, przy obecnym stanie rzeczy, jest już miastem kresowem niemieckim, tak jak Królewiec albo Wrocław.

Jeden jest tylko środek na te wszystkie nieszczęścia, zagrażające oczywiście niemieckiej: równouprawnienie. Wówczas państwo niemieckie będzie mogło wybudować twierdze warowne w Prusach wschodnich i nad Odrą i zastosować wszystkie nowożytnie środki obrony przeciw groźnemu i ciągle grożącemu atakowi Polski.

Manewry jesienne niemieckie były zatem tylko zreszcie zainscenizowanym widowiskiem, obliczonym na naiwnych i bardzo naiwnych ludzi w Europie, by poprzeć żądanie zasady Gleichberechtigung, o którą dziś walczą całe Niemcy.

Polskie audycje radjostacji w Lille.

Lille. (PAT.) Pomyślnie rozwijająca się impreza stałych polskich audycji, nadawanych przez radjostację francuską w Lille, ulegnie pewnym zmianom technicznym, gdyż dzięki współpracy organizatorów z polskimi stowarzyszeniami o charakterze artystyczno-kulturalnym, jak Związek Polskich Towarzystw Muzycznych we Francji, Zw. P. Kół Śpiewaczych i t. p. — zamiast koncertów płyt gramofonowych, nadawane będą koncerty odnośnych zespołów artystycznych.

Huragan.

N. Jork. (PAT.) Na wyspie Portorico szalał huragan o niebywałej sile. Szczególnie ucierpiał z powodu huraganu miasto San Juan. Szybkość wiatru przekraczała 300 km. na godzinę. Z powodu przerwania komunikacji z Portorico szczegółów na razie brak.

Zwołanie sesji Sejmu śląskiego.

Warszawa. (PAT.) „Monitor Polski“ z dnia 27 września 1932 r. zamieszcza zarządzenie P. Prezydenta Rzplitej o zwołaniu Sejmu śląskiego do Katowic na sesję od 30 września 1932 r. Zarządzenie jest podpisane przez P. Prezydenta Rzplitej Ignacego Mościckiego i w zastępstwie prezesa Rady Ministrów przez ministra Zawadzkiego.

Minister Zaleski złożył Zgromadzeniu Ligi żądanie Polski w sprawie prawa reelekcji.

Genewa. (PAT.) Na początku wczorajszego plenarnego Zgromadzenia Ligi Narodów przewodniczący Politis zawiadomił, że otrzymał od ministra Zaleskiego list z dnia dzisiejszego, następującej treści:

„Zgodnie z postanowieniami art. 2 zasad wyboru członków niestałych Rady, które były przyjęte przez Zgromadzenie dnia 15 września 1926. mam zaszczyt prosić J. E. o przedstawienie Zgromadzeniu żądania Rządu polskiego przyznania Polsce prawa reelekcji“.

Wobec tego, że żądanie Rządu polskiego zostało przedstawione w formie przepisanej przez regulamin, Zgromadzenie wypowie się w tej sprawie bez odsyłania jej do komisji i bez dyskusji, a uczyni to w dniu, przeznaczonym na wybory niestałych członków Rady, t. j. 3 października b. r.

Następnie przewodniczący otworzył dyskusję ogólną. Pierwszy przemawiał delegat australijski, który zaatakował gwałtownie komunizm, jako jedną z przeszkód na drodze pokoju świata. Delegat Chin nalegał na zaimprowizowane sprawiedliwe zatargu japońsko-chińskiego. Wreszcie przemawiał delegat Indji, poczem delegat Paragwaju zapewnił, że jego rząd gotów

jest poddać pod arbitraż konflikt boliwijsko-paragwajski.

Dalszą dyskusję odroczone do jutra.

Organizacja prac przygotowawczych do światowej konferencji gospodarczej.

Genewa. (PAT.) Jednym z punktów porządku dziennego wczorajszego posiedzenia Rady Ligi była sprawa zwołania komisji przygotowawczej światowej konferencji gospodarczej. W tej sprawie Mac Donald jako przewodniczący konferencji lozańskie zwrócił się do Rady o wyrażenie zgody, aby komisja ta zebrała się w Genewie i aby sekretariat generalny Ligi sprawował funkcje sekretariatu komi-

sji, oraz aby data sesji komisji wyznaczona była w ten sposób, by dogadzała zarówno zainteresowanym państwom, jak i Lidze. Rada wyraziła swoją zgodę na propozycję Mac Donalda powierzając decyzję komitetowi Rady, który ma kontrolować prace komisji przygotowawczej światowej konferencji gospodarczej i który zbierze się 3 grudnia celem wyznaczenia daty posiedzenia komisji.

Dymisja Erika Drummonda.

Genewa. (PAT.) Na poufnym posiedzeniu Rada Ligi przyjęła definitywnie dymisję generalnego sekretarza sir Erika Drummonda, który wbrew krążącym na ten temat pogłoskom swej prośby o dymisję nie cofnął. Mianowa nie następcy Drummonda nastąpić ma na nadzwyczajnym Zgromadzeniu Ligi, które zbierze się w listopadzie.

Pozatem Rada Ligi na poufnym posiedzeniu rozpatrywała kwestję Gran Chaco, udzielając pełnomocnictw przewodniczącemu de Valerze celem powołania komitetu Rady Ligi, któremu powierzone będzie zbadanie sytuacji i wywarcie nacisku na Boliwię i Paragwaj dla zakończenia sporu na drodze arbitrażu.

Balonem z Bazylei do Warszawy.

Zatoga balonu „Gdynia“, biorącego udział w międzynarodowych zawodach balonów wolnych o puchar Gordona Bennetta, wylądowała na łasce wiatrowej w pobliżu Bielan. — Fotografia nasza przedstawia lotników Zbigniewa Burzyńskiego i Franciszka Hynka w towarzystwie funkcjonariuszy komisariatu wodnego w Warszawie, którzy przewieźli ich do Warszawy.

Audjencje na Zamku.

Warszawa. (PAT.) P. Prezydent Rzplitej przyjął wczoraj popołudniu zastępującego premiera ministra Zawadzkiego, który informował P. Prezydenta o bieżących pracach Rządu.

Warszawa. (PAT.) P. Prezydent Rzplitej przyjął w dniu wczorajszym wojewodę nowogrodzkiego Świdzkiego, a następnie prezesa prokuratury generalnej Bukowieckiego.

Nominacja Jarosława Iwaszkiewicza.

Warszawa. (PAT.) P. Jarosław Iwaszkiewicz mianowany został sekretarzem poselstwa Rzplitej w Kopenhadze. P. Iwaszkiewicz obejmuje swoje stanowisko w dniu 1 października b. r.

Ciekawe rzeczy o Italji.

W najbliższym czasie ma ukazać się w Berlinie książka znanego publicyście amerykańskiego Knickerbockera, w której tenże kreśli swe wrażenia z podróży po Europie. Jeden z zagranicznych dzienników drukuje obecnie wyjątki z tej książki, zwłaszcza, dotyczące Italji. Poglądy autora należy traktować krytycznie. Niektóre jednak momenty, cytowane przez autora są dla nas ciekawe. Tak n. p. ceny, które autor uważa za nieprawdopodobnie niskie, są cenami, mniej więcej i u nas obowiązującymi. Nie mamy tedy co pod tym względem narzekać.

Cóż tedy mówi amerykański pisarz?

Pierwsze wrażenia, odniesione z Italji — twierdzi on — są tego rodzaju, iż gdyby komuś dano do wyboru, w jakim kraju ma spędzić obecny kryzys, wybrałby Italję. Ekonomści nie zastanawiali się dotychczas nad kwestją, jaki wpływ wywiera temperatura pewnego kraju na koszt utrzymania ludności. Mimo to już powierzchowne obliczenia wykazują, że Włoch, chcąc żyć na tym samym poziomie standardzie, na którym żyje mieszkaniem północy, potrzebuje produkować tylko 75% tego, co tamten

produkować musi. Włoch potrzebuje na ubranie się tylko połowę tego, co kto inny, na opał jedną dziesiątą część a koszt wyjazdu na letnisko równa się niemal zeru. Tanie są mieszkania, jeszcze tańsza żywność, a najtańsze wino.

Autor zwraca uwagę swych rodaków na pewne miasteczko, leżące nad Sorrento. Zbudowane jest na skale, skąd roztacza się wspaniały widok na zatokę. Wiek domów sięga 900 lat. Budowali je jeszcze Saraceni. Mury domów mają około metra grubości; dachy ozdobione kopułami. W tem to miasteczku jest do wynajęcia 700 domów.

Pewna para amerykańska wynajęła tam sobie dom. Odrestaurowano go, zmodernizowano, na nowo potynkowano. Świecił się i błyszczał, niby dom kalifornijskiego milionera. Było w nim siedem pokoi, z których cztery miały okna wiodące na zatokę. W ogrodzie rosły drzewa oliwne, cytrynowe, z granatowemi jabłkami, kaktusy i liczne kwiaty południa. Z werandy mogli patrzeć na daleką przestrzeń morza i zstępować na własną plażę. Za to płacili 200 marek niem. rocznie. Ich przyjaciele zwracali im zresztą uwagę na to, że zostali mimoto wyzyskani.

Całomiesięczne utrzymanie kosztowało ich 200 marek. Przyjmowanie gości było drobnostką wobec tego, że litr wina z Capri kosztuje 20 fen. Czyli że — konkluduje autor — Włoch może wygodnie żyć ze swego dochodu wtedy, kiedy jego sąsiad z północy musiałby głodować.

Greta Garbo podpisała niedawno kontrakt, wedle którego jej tygodniowa gaża ma wynosić 12,500 dolarów tygodniowo. Mimo to można ją widzieć w Rzymie za wstępem 13 fen., dla dzieci 8 fen. w dzielnicy „Trastevere“ na Zatybrzu, zamieszkałej przez ludność robotniczą. W pobliskiej restauracji kosztuje przystawka 35 fen., zupa 13 fen., wielka porcja makaronu 34 fen., mięso wołowe 42 fen., nóż kury 63 fen., smażona ryba 63 fen. Jest to jedna z „lepszych“ restauracji, w podrzędniejszej można to wszystko dostać za połowę ceny.

W jesieni mają wypłynąć na morze z doków w Genui dwa luksusowe włoskie parowce. W tym samym czasie, kiedy Francja i Anglja zrezygnowały zupełnie ze spuszczenia nowych okrętów na Atlantyck. Kiedy przeto szkielety olbrzymów Cunard Line schną bezużytecznie w dokach, równocześnie wyjdzie na podbój Atlantyku 54.000 tonowy „Conte di Savoia“ i 48.000 tonowy „Rex“. Budowa tych dwóch okrętów kosztowała 210 milionów marek. Budowano je w czasie,

Zatwierdzenie 24 wyroków śmierci.

Rangoon (Indje). (PAT.) Trybunał zatwierdził 24 wyroki śmierci na 36 wyroków, zapadłych w procesie przeciwko uczestnikom powstania, które wybuchło w zeszłym roku w Birmanji. Pozostałych 12 wyroków śmierci zamieniono na dożywotnie deportacje.

Niedoszły start rakiety stratosferycznej.

Berlin. (PAT.) Na mierzei wiślanej pod Neukreug miał się odbyć wczoraj w południe start rakiety pomysłu inżyniera Winklera, która miała dotrzeć do nieosiągalnej dotychczas strefy nad ziemią. Gdy czyniono już ostatnie przygotowania, okazało się, że instalacja, doprowadzająca tlen do rakiety uległa uszkodzeniu, wobec czego start musiano odwołać. Naprawa potrwa kilka dni. Dotychczas nie ustalono nowego terminu startu. W pobliżu miejsca startu gromadziły się liczne rzesze widzów. Wśród zaproszonych gości znajdowała się również grupa dziennikarzy zagranicznych.

Nowe czasopismo polskie w Kanadzie.

Winnipeg. (PAT.) W Winnipegu zaczął wychodzić nowy tygodnik polski „Goniec“. Wydawcami tygodnika są Wilhelm Rybak i Leon Garczyński. Nowe czasopismo wychodzi pod hasłem „Nawet w najcięższych chwilach nie opuszczamy rąk“.

Niebezpieczne samoloty.

Rzym. (PAT.) Według sprawozdania specjalnej komisji technicznej, badającej przyczyny złego funkcjonowania samolotów typu Breda 33 podczas Okrężnego Lotu Europejskiego, samoloty tego typu winny być uważane za niebezpieczne i za niemożliwe do użycia. Samolot tego typu wykazuje anormalne wibracje prawego skrzydła stale zwiększające się podczas lotu i powodujące oberwanie się skrzydła. Przy odpowiednim wyeliminowaniu tych wibracji, samolot Breda 33 może być, zdaniem techników, wprowadzony do użycia. Relację podpisali gen. Tacchini, plk. Fiore i plk. Leveratto.

kiedy zamarła trzecia część handlowej marynarki świata. Wybudowano je z wiarą, że kryzys nie będzie trwał wiecznie i że wtedy Italja zdoła ściągnąć do siebie najlepszych i najpoważniejszych turystów.

Jest to w każdym razie jedna z najważniejszych inwestycji Italji. — Wydatki turystów odgrywają ogromną rolę przy utrzymaniu poziomu włoskiej waluty. Każdy podróżny, który odwiedza Italję przedstawia dla państwa wartość około 840 marek. W normalnych czasach wydaje w Italji milion cudzoziemców około 840 milionów marek. To stanowi 20% włoskiego budżetu, a 6 — 80% biernego bilansu handlowego Włoch.

Stąd to te wysiłki Italji, by Amerykanów ściągnąć do Europy przez Morze Śródziemne. Czas jazdy z Nowego Yorku do Genui ograniczono tak dalece, że przedstawia się on korzystniej od czasu, potrzebnego do jazdy z Nowego Yorku do Cherburga. „Rex“ i „Savoia“ chcą całą podróż odbyć w ciągu pięciu dni. Oba razem mogą przywieść 4.000 pasażerów. — Jeżeli uda im się rocznie dwadzieścia razy zawinąć do Genui i przywieść za każdym razem tylko połowę powyższej liczby pasażerów, przywiezą rocznie do Italji 40.000 amerykańskich podróżnych, a to znaczy 67,200.000 marek w obcej walucie. Buł.

Dziesięć strzałów ku chwale Ojczyzny.

Każdy obywatel spełni swój obowiązek.

Na krótko przed wielką wojną, kiedy butny cesarz Niemiec, Wilhelm II. zwiędzał Szwajcarję, zwrócił się on do stojącego na straży żołnierza szwajcarskiego z zapytaniem „Jest Was 100 tysięcy, coż więc zrobicie, gdy poszlę na Was milion moich żołnierzy?” „Każdy z nas wystrzeli 10 razy” odrzekł spokojnie Szwajcar.

Nie wiadomo, czy anegdota jest prawdziwa. W każdym razie faktem jest, że w czasie wojny światowej Niemcy nieraz mieli ochotę przekroczyć granicę szwajcarską, za każdym jednak razem wstrzymywała ich obawa nie skalistych gór, lecz celnych strzałów ukrytych za niemi strzelców.

Dawniej miasto, które chciało być bezpieczne przed niespodziewanym napadem rabusia, wznosiło wysokie mury. Dziś najsilniejsze nawet mury, czy twierdze, nie bronią kraju przed napadem wroga. Jedyłą obroną nowo czesną, to celność strzałów wszystkich kraju mieszkańców.

W tygodniu Obrony Narodowej, w czasie od 2 do 9 października uczynimy rachunek sumienia: czy zdolni jesteśmy stworzyć Ojczyznę ten — jedynie niezawodny — mur obronny. Tunie pomogą frazesy, deklaracje o miłości Ojczyzny, żadne wygodne samospokojenia: „Jakoś tam będzie”. Spójrzmy prawdzie w oczy i zagłębując wgląd własnego sumienia, odpowiedzmy sobie szczerze na pytanie: Czy potrafimy w razie potrzeby oddać tych kilka celnych strzałów?

Odpowiedzmy nie słowem, lecz czynem. W dniu 2 października organizuje Związek Strzelecki, jako główny kierownik i organizator sportu strzeleckiego w Polsce, dzięki wytrwałej pracy którego liczba czynnie uprawiających sport strzelecki urosła w ciągu kilku lat z setek na dziesiątki tysięcy: Wielkie strzelanie pod wezwaniem „dziesięć strzałów ku chwale Ojczyzny”. W dniu tym wszystkie strzelnice całej Polski otwarte będą dla obywateli, którzy zechcą swą niezłomną wolę obrony granic Państwa zadokumentować dziesięciu celnymi strzałami. W dniu tym każdy prawy obywatel, bez względu na wiek, zajęcie, czy płeć, zgłosiwszy się na najbliższej

strzelnicy, odda swych „10 strzałów ku chwale Ojczyzny.

Strzały te oddamy z broni polskiej, polską amunicją, ażeby silniej jeszcze zadokumentować, że do obrony kraju nie potrzeba nam cudzej pomocy i że ufni we własną siłę i własną niezłomną wolę, potrafimy każdemu wrogowi stawić czoła. Od obowiązku tego uchylić się nie wolno nikomu. Polska, kraj otoczony licznymi pożądaniami na ziemi nasze spoglądający wrogami, liczy na każdego z nas. Ten, kogo zabraknie w szeregu, wzmacnia siłę wroga, staje się więc jego sprzymierzeńcem.

Spełmy więc wszyscy nasz obowiązek. Niech setki tysięcy celnie oddzielanych tarcz w dniu 2 października świadczą nieodparcie, że każdy, kto zachłanną ręką odważałby się sięgnąć po nasze ziemie, spotka się z gradem celnych, jak osa jadowitych, jak piorun śmiertelnych strzałów. Niechaj strzały te rozebrzmiają w całej Polsce, wrogom na ostrzeżenie, swoim na otuchę.

A wtedy nie przerazi nas mnogość naszych wrogów. Spokojnie, na trzęswo przeliczywszy ich i nasze siły, światomi własnej potęgi narodowej, powiemy z męską ufnością w samych siebie: „i coż — każdy z nas wystrzeli tylko dziesięć razy!”

Niechaj, więc w dniu tym nie zabraknie nikogo. Każdy Polak, każda Polka niech odda dziesięć strzałów ku chwale Ojczyzny.

Jak się robi reklamę w Ameryce i w Europie.

Rekord w dziedzinie reklamy osiągnęła oddawna Ameryka, gdzie nie żywią żadnych skrupułów i uprzedzeń, jeśli chodzi o business. Reklama dotarła tam wszędzie, nie oszczędzając nawet cmentarzy. Na cmentarzu Long Island np. znajduje się nagrobek z napisem.

„Tu spoczywa Anna Haykins. Mogłaby zachować na długo piękną cerę i młody wygląd, gdyby używała mydła i kremu marki Carton and Son”.

Na murach krematorium nowojorskiego widnieje plakat o treści następującej:

„Kto chce przebywać jaknajdłużej i jaknajdalej od tych murów, niech używa do zaprawy sałaty wyłącznie pikantnego sosu Red Pill”.

Reklamy tego rodzaju nie grzeszą dobrym smakiem ani obyczajem, autorem ich nie chodzi zresztą ani o jedno ani o drugie, a jedynie o zafrapowanie publiczności, zaskoczenie przechodnia czemś niezwykłym, rzucającem się w oczy brutalnie. Reklamy handlowe dążą wprost do celu, kosztują one drogo, bardzo drogo, muszą więc być tak pomyslane, aby skutek ich dawał się odczuć w rozszerzeniu obrotów, aby stały się opłacalne.

W Europie reklama nie stoi bynajmniej na dalszym planie niż w Ameryce, nie dosięga jednak ani takich rozmiarów, ani takich form. Reklama europejska zdobywa się też często na inteligentne, dowcipne opracowanie, które trafia prosto do celu.

Bob Alsworth, ubogi, ale zdolny pisarz angielski, którego pierwsza po-

wieść nie miała powodzenia, wpadł na pomysł umieszczenia w dziennikach londyńskich ogłoszenia tej treści:

Młody milioner, wysoki, wykształcony, muzykalny, pragnąłby poślubić młodą pannę podobną we wszystkich szczegółach do bohaterki ostatniej powieści Boba Alsworth'a P. t. „Co może miłość”.

W kilka dni później pierwszy nakład książki został rozkupiony i wydawca Alsworth'a musiał przystąpić do druku dalszego nakładu.

Walka konkurencyjna, jaką prowadzą między sobą przedsiębiorstwa stwarza podatny i urodzajny grunt do narodzin rozmaitych pomysłów. W Kopenhadze np. właściciele pewnego magazynu mód doskwierała ogromnie konkurencja innego magazynu, którego posiadaczka wpadła na pomysł sprowadzenia większej partii dużych kapeluszy słomkowych w sezonie letnim. Kapelusze te cieszyły się ogromnym powodzeniem wśród eleganckich pań. Coż robi modystka? Skupuje za pośrednictwem jednej ze swych przyjaciółek sporą ilość tych kapeluszy w konkurencyjnym magazynie, poczem rozdaje je darmo przekupkom z hał pod warunkiem, że będą je ubierały w czasie targu. Skutek? W dwa dni później ani jedna dama nie chciała już nosić kapelusza, w którym paradowały przekupki z hał targowych.

Jest to specjalny rodzaj reklamy negatywnej.

Reklama za pośrednictwem ulotek i plakatów datuje się od niedawna, za ledwie od 50-ciu lat. Przed Rewolucją Francuską było w Paryżu tylko 40-tu nalepiaczy plakatów. Pierwszy zaś anonns reklamowy pojawił się w roku 1660 w gazecie londyńskiej „Mercurius Publicis”. Nadawcą zaś tego anonnsu był... król Karol II. Or.

Bomba pod domem sędziego.

Worcester (stan Massachussets). (PAT.) Wczoraj przed wschodem słońca nastąpił w domu sędziego Thayera gwałtowny wybuch, spowodowany podłożoną bombą. Tylna część domu została poważnie uszkodzona. Wszystkie szyby wyleciały. Sędzia Thayer wyszedł z wypadku bez szwanku, zaś jego małżonka poważnie ranna, odstawiona została do szpitala. Jak wiadomo, sędzia Thayer był w rzeczywistości jedynym czynnikiem decydującym w procesie przeciwko anarchistom włoskim Sacco i Vanzetti i wydał wyrok, skazujący oskarżonych na karę śmierci. Proces odbywał się przed paru laty, a oskarżeni, odpowiadający za napad rabunkowy, straceni zostali wówczas na krześle elektrycznym w Bostonie. Wyrok wywołał wtedy bardzo poważne wątpliwości nawet w kołach prawniczych.

Dowiercenie gazu ziemnego pod Wiedniem.

Wiedeń. (PAT.) Jak donoszą dzienniki, wiercenia, dokonane w Oberlaa pod Wiedniem, natrafiły na głębokości 264 m. na gaz ziemny, którego produkcja dzienna obliczana jest na 20.000 metrów sześciennych. Wiercenia przeprowadza towarzystwo European Gaz and Electric Comp.

Kula wyjęta po 17 latach.

Hamburg. (PAT.) Z Hannoveru donoszą, że w tamtejszym miejskim szpitalu przeprowadził prof. Kappis ciekawą operację wyjęcia kuli karabinowej, tkwiącej od 17 lat w kręgosłupie zranionego na wojnie w r. 1915 kupca Herbsta. Operowany wyzdrowiał po 14 dniach.

Otwarcie wzorowego gimnazjum żeńskiego.

W Warszawie odbyło się otwarcie nowego gmachu gimnazjum żeńskiego p. Szachtmajerowej — wzorowo postawionej placówki oświatowej. Na uroczystość poświęcenia przybył p. minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz oraz prezydent miasta inż. Słomiński. Obecna była również Pani Marszałkowa Piłsudska, której córki są uczenicami gimnazjum p. Szachtmajerowej. — Na zdjęciu naszym widzimy od lewej: min. Jędrzejewicza, p. Szachtmajerową, P. Marszałkową Piłsudską oraz (pierwszego z prawej strony) prezydenta Słomińskiego.

Największe biblioteki świata.

Według almanachu amerykańskiego „The World”, w r. 1932 do największych bibliotek światowych należy zaliczyć: bibliotekę leningradzką z 4,832.948 tomami i 3,311.000 broszurami, bibliotekę Narodową w Paryżu z 4,000.000 tomów, bibliotekę British Museum w Londynie z 3,200.000 tomów, bibliotekę w Moskwie z 3,900.000 tomami, bibliotekę w Berlinie z 2,287.000 tomami, bibliotekę w Monachjum z 1,670.000 tomami, bibliotekę Narodową w Wiedniu z 1,300.000 tomami, bibliotekę Bodley'a w Oxfordzie z 1,250.000 tomami, bibliotekę uniwersytecką w Cambridge z 1,250.000 tomami.

770 zegarów króla Jerzego V.

24 zegarmistrzów pracuje obecnie w pałacu Buckinghamskim nad sprawdzaniem, naprawą i oczyszczaniem 160 zegarów, należących do słynnej kolekcji króla Jerzego V. Prace te zajmą około 2 miesięcy, poczem będą poddane sprawdzeniu i naprawie zegary w zamku windsorskim w ilości 360, a następnie w Sandringham, Balmoral i innych rezydencjach królewskich, gdzie znajduje się ogółem 250 zegarów. Do najcenniejszych okazów należą: mały zegar, ofiarowany w prezencji ślubnym przez Henryka VIII Annie Boleyn, oraz zegar, wykonany we Francji za Ludwika XV, przedstawiający głowę murzynki.

Idea obrony przeciwlotniczej w Korpusie Kadetów.

Idea obrony przeciwlotniczej państwa i konieczność organizowania jej w całym kraju, znalazła duży odzew i zrozumienie wśród wychowanków Korpusu Kadetów Nr. I. we Lwowie. W wyniku tej akcji, postanowili kadeci utworzyć specjalne stypendjum, które umożliwiłoby jednostkom wybitniejszym z pośród młodzieży polskiej poświęcenie się specjalnym studjom w dziedzinie konstrukcji samolotów, a równocześnie tą drogą zachęciło do poważnej pracy na tem polu młodych kandydatów na konstruktorów i lotników.

Wszak w kolebce tak pojętych idei konstruowany został przez studentów Politechniki warszawskiej zwycięski samolot R. W. D. VI., który w ostatnim Challenge wznosił imię lotnicze Polski na pierwsze miejsce w Europie.

Sumy zebrane przez wychowanków Korpusu Kadetów urosły do kwoty dwu tysięcy dolarów amerykańskich, której odsetki przeznaczone są wyłącznie na stypendjum, rozdzielane rokrocznie pomiędzy najlepszych kandydatów na cele wyjazdu zagranicę, dla dalszych studjów lotniczych. Fundusz przekazany został Komitetowi Woj. L. O. P. P. we Lwowie.

Onegdaj, po raz pierwszy od czasu utworzenia fundacji stypendyjnej, przznane zostało stypendjum imienia Korpusu Kadetów Nr. I. we Lwowie, które otrzymał inż. Tadeusz Cyga-Karpiński, absolwent Korpusu Kadetów we Lwowie w r. 1927, w wysokości bardzo poważnej, jak na obecne stosunki, 300 dolarów amerykańskich rocznie. Pierwszy stypendysta wyjeżdża w dniach najbliższych do Francji, gdzie odbędzie specjalne studja w dziedzinie konstrukcji samolotów. Akcja Korpusu Kadetów zasługuje na pełne uznanie ze strony całego społeczeństwa.

KRONIKA

Wrzesień

28

Środa

KALENDARZYK

Rz.-kat. Wacława

Gr.-kat. Nykity

Wschód słońca g 5 m 55

Zachód " g 17 m 46

Co grają w teatrach:

TEATR WIELKI.

Środa, 28 b. m., o godzinie 7:30 wiecz.: „Porwanie Sabinek”.

Czwartek, 29 b. m., o godz. 7:30 wiecz.: „Porwanie Sabinek”.

Piątek, 30 b. m., o godz. 7:30 wiecz.: „Porwanie Sabinek”.

TEATR ROZMAITOŚCI.

Środa, 28 b. m., o godzinie 7:30 wiecz.: „Dziwni kochankowie” (Mistigri).

Czwartek, 29 b. m., o godz. 7:30 wiecz.: „Dziwni kochankowie” (Mistigri).

SPIEW CHÓRALNY (Szkoła Muzyczna S. Kasperek ul. Kochanowskiego 4, tel. 85-43) przyjmuje wpisy do klasy śpiewu chóralnego z uwzględnieniem działu operowego, Chór prowadzi prof. Brwła, stawianie głosu prof. Frankowska i prof. Mejbbaumowa, dykcję i grę sceniczną kierownik działu operowego prof. Krzyżanowski. Zgłoszenia (próba głosu): Pań środa, godz. 18-ta, Panów czwartek godz. 17-ta, lub sobota godz. 18-ta.

Rozpoczęcie sezonu w Teatrze Rozmaitości. W Teatrze Rozmaitości odbywają się próby komedji Antoniego Slonimskiego p. t. „Lekarz bezdomny”, którą Dyrekcja przeznaczyła na rozpoczęcie sezonu. Komedja ta, autora słynnego „Murzyna Warszawskiego”, uzyskała w ubiegłym sezonie rekordowe powodzenie w teatrach warszawskich. Pełna najprzedniejszego dowcipu, jest ona świetną satyrą na współczesne stosunki społeczne Europy. Reżyserja spoczywa w ręku nowo zaangażowanego reżysera p. R. Wasilewskiego. Znakomite pole popisu mają pp.: Bonacka, Wierzejska, Berski, Chodecki, Krzemieński, Krasnowiecki i Strachocki.

Teatr Wielki. Wczorajsza premiera „Porwanie Sabinek” uzyskała bardzo gorące przyjęcie. Licznie zebrana publiczność oklaskiwała świetnych wykonawców. Przepyszne typy stworzyli pp.: Siemaszkowa, Dziewońska, Jakubińska, Martini, Jaśkiewicz, Stępski, Ratschka Wł., Strzelecki i Szczepański.

Teatr Rozmaitości. Publiczność bawi się doskonale na sztuce p. t. „Dziwni kochankowie”. Świetnie zgrany zespół, a przede wszystkim koncertowa gra w czołowych rolach p. I. Eichlerówny i p. L. Krzemieńskiego, którzy tworzą zwarte, śmiało i konsekwentnie narysowane sylwetki, nadają tej komedji rzadko spotykaną wyżynę artystyczną. P. Łozińska budzi swą groteskową poetą kręjącą salwy śmiechu. Sztuka ta grana będzie do soboty włącznie.

Wieczór autorski Antoniego Slonimskiego. W niedzielę, dnia 2 października odbędzie się w Teatrze Rozmaitości wieczór autorski znakomitego poety, czołowego skamandrytu, p. Antoniego Slonimskiego. Bilety już do nabycia w kasach teatralnych.

Biurowo „ABO”, Rutowskiego 2 (Firma Anoda) sprzedaje abonamenty do Teatrów Miejskich na wszystkie przedstawienia.

Co wyświetlają w kinach:

APOLLO: „Księżna Łowicka” oraz „Lot por. Żwirki”.

ATLANTIC: Wkrótce otwarcie.

CHIMERA: „X 27”.

COLOSSEUM: Film „Miłość Teresy Rot” i rewia „Jutro będzie lepiej”.

KOPERNIK: „Zemsta Nietoperza” z I. Petrowiczem i Anny Ondrą.

MARYSIENKA: „Zemsta Nietoperza” z I. Petrowiczem i Anny Ondrą.

OAZA: „Rozstrzygająca noc”.

PALACE: „Zwycięzca”.

PAN: „Romans”.

PASAŻ: „Zdradliwe strzały” oraz „Pieśń trubadura”.

PROMIEN: „Na Zachodzie bez zmian”.

SŁONCE: nieczynne.

SWIT: „Scotland Yard”.

STYLOWY: „Stalowa dłoń” i „Pat i Patachon”.

3 Urząd skarbowy we Lwowie z dniem 28. września b. r. urzędować będzie w nowym lokalu przy ul. 3. Maja l. 4., I. piętro. W tym lokalu pomieszczona będzie również Likwidatura podatków i Kasa wymienionego Urzędu skarbowego.

Amulatorjum dla nerwowo chorych przy Klinice Neurologicznej Uniwersytetu J. K., ul. Jajarów 6 czynne będzie od 1-go października 1932 codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt, w godzinach od 8-mej do 10-tej przedpołudniem.

Lwowskie Towarzystwo Fotograficzne zawiadamia, że we wtorek dnia 27-go września w lokalu Towarzystwa przy ul. Grodzi-

Tydzień Związku Strzeleckiego to tydzień obrony narodowej.

Mówimy i deklamujemy wiele o miłości Ojczyzny. Mówimy tak, bo Polacy znani są z ofiarności i patriotyzmu, ale zastanówmy się tak zupełnie na zimno, czy w danych czasach, kiedy słyszymy i codziennie czytamy o rozbudowie potęg militarnych państw innych — gdyby przyszło nam odeprzeć najazd wroga — czy bylibyśmy zdolni przeciwstawić nieprzyjacielowi taką samą potęgę militarną?

Spojrząc prawdzie w oczy i zaglądnawszy w głąb własnego sumienia odpowiadamy sobie szczerze — NIE! Uczynmy więc rachunek sumienia w Tygodniu Obrony Narodowej — jakim będzie zbliżający się Tydzień Propagandy Związku Strzeleckiego od 2 do 9 października b. r. Zastanówmy się poważnie nad Obroną naszej całości i niepodległości.

Tu nie pomogą frazesy, deklamacje o miłości Ojczyzny, żadne wygodne samouspokojenie: „Jakoś to będzie”!

Na pomoc obcą nie liczmy. Liczyć

musimy przedewszystkiem na własne siły. Polska, kraj otoczony licznymi, pożądanymi na nasze ziemie spoglądającymi wrogami, liczyć musi tylko na każdego z nas.

A więc młodzie do szeregów strzeleckich pod broń!

Kto nie może do szeregów Strzelca, ten do szeregów Towarzystwa Przyjaciół Związku Strzeleckiego niech wstępuje.

Ten, kogo zabraknie w szeregu, wzmacnia siłę wroga. Ten, kto występuje przeciwko Związkowi Strzeleckiemu jest wrogiem i szkodnikiem Państwa.

Gdy stworzymy milionowe zastępy oddziałów strzeleckich, będziemy mogli być tylko we własne siły — pewni, że siły tej żadna wraza moc nie złamie.

Hasłem „Tygodnia Propagandy Związku Strzeleckiego” jest stworzenie potężnej zbrojnej rezerwy Obrony Narodowej.

Ciekawa wystawa.

W Pałacu Sztuk Pięknych w Sztokholmie otwarto nowy rodzaj wystawy — mianowicie wystawę kwiatów i rzeźb. Tworzą one niezwykle harmonijną całość.

Likwidacja organizacji wywrotowców pod Sokalem.

Władze bezpieczeństwa obserwowały od dłuższego czasu grupę osób na terenie powiatu sokalskiego, które rozwijały działalność antypaństwową, prowadząc agitację na rzecz organizacji ukraińskich nacjonalistów i ukraińskiej organizacji wojskowej. W szczególności zwrócono uwagę, że ośrodkiem działalności stała się jedna z kooperatyw ukraińskich, ruchliwa i znana.

Po dłuższych obserwacjach, władze bezpieczeństwa na podstawie uzyskanych materiałów przystąpiły do aresztowań. Aresztowani zostali dnia 18 bm.: Wasył Makar, student, Włodzimierz Makar, funkcjonariusz Kooperatywy — obaj w Poturzychach. Dalej aresztowano Pawła Raka w Tartakowie, Hrynia Babskiego, funkcjonariusza Kooperatywy w Poturzychu, Andrzeja Dijaszyzna, eksternistę gimnazjalnego w Bojowicach.

U wszystkich aresztowanych znaleziono kompromitujący materiał, wskazujący na kontakty zagraniczne i działalność wywrotową, prowadzoną specjalnie na wsi. M. in. znaleziono kilkadziesiąt egzemplarzy Surmy, broszki Funduszu Bojowego, zapiski i rękopisy o treści kompromitującej.

W toku dochodzeń okazało się, że dzia-

łaność wyżej wymienionych funkcjonariuszy Kooperatywy składowana była w Kooperatywie Ukraińskiej w Tartakowie. Pod pokrywką pracy gospodarczej, społecznej i spółdzielczej, wymienieni przechowywali w lokalu Kooperatywy materiały wywrotowe. Łatwość kontaktu z wieśniakami rozczuwała agitatorów do tego stopnia, że z lokalu kooperatywy uczyniono placówkę obcej agendy.

Korespondent agencji „Wschód” z Sokala uzyskał z kół ukraińskich, grupujących się przy UNDzie informacje, że władze nadzorcze spółdzielni ukraińskich same zwróciły uwagę na brak aktywności spółdzielczej Kooperatywy w Tartakowie, która zajęta polityczną robotą wywrotową, oczywiście przestała zajmować się interesami spółdzielni. Wykryto, że O. N. wydało instrukcje celem szerzenia wrożej agitacji wśród włościan. Niewątpliwie jednak likwidacja tej placówki zwróci uwagę odpowiednich czynników ukraińskich, które dopuszczają do tego rodzaju faktów w swych kooperatywach. Niewątpliwie UNDO, które zwalcza O. N., przeprowadzi w swych placówkach selekcję elementów niepożądanego typu.

cyjny p. t.: „Rozwój Technologji chemicznej”, wygłosi Dziekan Wydziału chemicznego, prof. dr. inż. Tadeusz Kuczyński; Lwowski Chór Techniczny.

Z Towarzystwa Przyjaciół Sztuk Pięknych we Lwowie. (Gmach Muzeum Przemysłowego, wejście od ul. Dzieduszyckich l. 1). Towarzystwo Przyjaciół Sztuk Pięknych inauguruje sezon 1932/1933 wielką wystawą grafiki, której otwarcie nastąpi w dniu 2 października b. r. o godz. 11-tej przedpołudniem w salach Towarzystwa. W wystawie wezmą udział członkowie zrzeszenia „Artès” a to: art. plastycy: O. Hahn, J. Janisch, P. Kowzun, L. Lille, M. Sielska, R. Sielski,

H. Streng, artyści graficy L. Tyrowicz i St. Wojciechowski. Wystawa obejmie ponad 150 rysunków i gwaśce, akwarel, drzeworytów i litografii zaś odmiennością swoją oraz wysokim poziomem powinna wzbudzić żywe zainteresowanie jak najszerszych kół naszej publiczności. Wystawa otwartą jest codziennie od godz. 10-tej do 15-tej.

Sprostowanie. W umieszczonym w numerze 221 „Gazety Lwowskiej” sprawozdaniu z Walnego Zjazdu T. S. L. w Krakowie podano przez omyłkę tytuł referatu P. Dyr. Stefana Uhmy, który brzmiał: „Kryzys gospodarczy, a finanse Towarzystwa Szkoły Ludowej”. Podane brzmienie tytułu: „Kryzys gospodarczy i finansowy T. S. L.” — nie odpowiadało zresztą treści referatu.

Skazanie dr. Parnesa.

Wczoraj odbyła się rozprawa przeciwko drowi Parnesowi, oskarżonemu o stręczenie do nierządu i oszustwa. Rozprawa toczyła się częściowo przy drzwiach zamkniętych. W wyniku zapadł wyrok skazujący dra Parnesa za oszustwo na 3 miesiące więzienia zaliczeniem 3-miesięcznego aresztu śledczego i zawieszeniem na 3 lata. Od zarzutu stręczenia do nierządu został dr. Parnes zwolniony. Prokurator zapowiedział wniesienie apelacji.

Kłopoty finansowe przyczyną samobójstwa.

Z Gródka Jagiellońskiego donoszą, że w Dolinianach, wsi, leżącej w powiecie gródzkim, popełnił samobójstwo wystrzałem z rewolweru w skroń Błażej Pest, liczący 44-letni, zamożny rolnik.

Denat targnął się na życie z powodu rozstroju nerwowego na tle kłopotów finansowych.

Śmiertelna bójka na festynie.

Na festynie w Starej Wsi (powiat Brzozów) doszło do kłótni między Wojciechem Lenim, liczącym lat 26, parobkiem, a Józefem Kuźniakiem, liczącym lat 30.

Od kłótni przyszło do bójki, w trakcie której Kuźniak wystrzałem z rewolweru w skroń położył trupem Lenia. Zabójcę aresztowano i odstawiono do Brzozowa.

Włamania.

Bichowski Józef, zam. ul. Zamarstynowska 10, donosił do Komis. P. P. że jakiś nieznan sprawca po uprzednim oderwaniu kłódki dostał się do jego mieszkania, skąd skradł garderobę wart. 700 zł.

Muszyńskiemu Michałowi zam. ul. Kalezki 1. 14, skradziono z mieszkania futro i ubranie łącznej wartości 500 zł.

Zamach morderczy.

Wczoraj wieczorem przywieziono do tułtejszego pogotowia ratunkowego Ołeksę Kołodzieją z Sieciechowa, pow. Lwów, który został postrzelony i pokuty przez niejakiego Wasyla Martyna z Doroszowa Małego w powiecie żółkiewskim. Kołodzieją odstawiono do szpitala powszechnego. Śledztwo policyjne wszczęte w tej sprawie nie wykazało narazie przyczyny morderczego zamachu na wieśniaka. Zbrodnia dokonana została wedle wszelkiej prawdopodobności na tle zemsty osobistej. Martyn został aresztowany.

Nagły zgon.

W nocy z dnia 26 na 27 bm. zmarła nagłą śmiercią Sarres Marja, obywatelka franc. zam. ul. Tarnowskiego l. 11. Na polecenie lekarza miejskiego zwłoki oddano do Instytutu Med. Sądowej.

Najechał na autobus.

Biliński Rudolf, zam. w Rudkach, jadąc dwukonnym zaprzęgiem najechał za rogatką Gródcką na autobus M. K. E. Autobus został uszkodzony.

Porzucił rzeczy na widok posterunkowego.

Na torze kolejowym obok Kulparkowa jakiś nieznan osobnik, zobaczywszy przechodzącego posterunkowego, porzucił niesione rzeczy a sam zbiegł. Rzeczy te (2 pierzyny, 2 poduszki, 2 prześcieradła, 2 zielone kapy na łóżka) zdeponowano w komisariacie VI. Pol. Państw.

Furjat na ulicy.

Wczoraj po ulicy Janowskiej biegł jakiś osobnik i napadał na przechodniów, bijąc ich drążkiem. Osobnika tego policja aresztowała i oddała do aresztów miejskich. Okazało się, że jest to Darmopuk Stefan, bez miejsca zamieszkania, umysłowo chory.

STOLECZNA**Poświęcenie gmachu gimnazjum.**

Wczoraj w południe odbyło się poświęcenie nowego gmachu gimnazjum żeńskiego, ofiarowanego jako fundacja społeczeństwa przez przełożoną pensji p. Schachtmajerową. Na uroczystość przybył p. minister W. R. i O. P. Jędrzejewicz, wojewoda Twardo, prezydent miasta Słomiński, profesorowie wyższych uczelni, przedstawiciele prasy i zaproszeni goście. Obecna również była p. Marszałkowska Piłsudska, której córki uczęszczają do tego gimnazjum. Poświęcenia gmachu dokonał ks. prefekt Krawczyk. Po oddaniu hołdu pamięci ś. p. inż. Schachtmajera, który przyczynił się wydatnie do budowy gimnazjum, wygłosił przemówienie p. minister Jędrzejewicz, wyrażając radość z powodu powstania nowego gmachu dla tak wzorowo i na wysokim poziomie postawionej placówki oświatowej.

CZAS POMYŚLEĆ o ciepłym okryciu na jesień i zimę!

Solidne materiały na męskie ubrania, zarzutki, raglany i palta, — dla pań zaś na wełniane suknie i płaszcze, sprzedaje okazjnie za gotówkę „HURTOWNIA TEKSTYLNA“ w Ryńku Nr. 30, firma z tanioci dobrze Państwu znana.

Wiadomości z kraju.

BORYSLAW. Poświęcenie sztandaru Zw. Podoficerów Rezerwy. Onegdaj odbyła się w Boryslawiu uroczystość poświęcenia sztandaru Związku Podoficerów Rezerwy. Mimo niepomyślnej pogody zgromadzili się na stadionie W. P. liczni podoficerowie rezerwy, kompanja honorowa wojska, kompanje Związku Strzeleckiego, hufiec gimnazjalny, oddział motocyklistów i cyklistów P. W., harcerskie drużyny męskie i żeńskie, oraz przedstawiciele władz wojskowych i liczne rzesze publiczności. Przy dźwiękach orkiestry zgromadzeni udali się na uroczyste nabożeństwo do kościoła, w czasie którego odbyło się poświęcenie sztandaru. Po nabożeństwie i ceremonii wbijania gwoździ w drzewce sztandaru, odbyła się defilada, a następnie wręczenie nagród uczestnikom raidu motocyklowego Boryslaw — Spała, poczem Komitet poświęcenia sztandaru podejmował uczestników uroczystości obiadem, w czasie którego wygłoszono szereg przemówień. M. i. przemawiali dowódca O. K. X. gen. Tessaro, starosta Emeryk i poseł Wojciechowski.

BORYSLAW. Zmiany w Zarządzie koła B. B. W. R. Poseł dr. Bronisław Wojciechowski przeniósł się ostatnio na stałe z Boryslawia do Lwowa i z tego powodu zrzekł się przewodnictwa zarządu miejscowego koła BBWR. W miejsce posła Wojciechowskiego został wczoraj wybrany prezesem koła B. B. W. R. w Boryslawiu p. Kazimierz Rossowski, kierownik tymczasowego zarządu miasta.

STANISŁAWÓW. O utworzenie Izby Rolniczej. Reprezentanci sfer rolniczych Wo-

jewództwa stanisławowskiego, powiatowych kół Związku Ziemiań i Okr. Towarzystwa Rolniczego, oraz członkowie obu zarządów centralnych tych instytucji, zamieszkali na tutejszym terenie, uchwalili jednogłośnie na zebraniu starać się o utworzenie Izby Rolniczej w Stanisławowie, niezależnie od powsta-

jącej Izby Rolniczej we Lwowie, a to ze względu na odmienny charakter tej polaci kraju oraz konieczność prowadzenia odpowiedniej polityki agrarnej, dostosowanej do cech regionalnych tutejszego terenu. Uchwalono również prosić p. wojewodę o opiekę i pomoc w tej sprawie.

**Amerykański Bałkan
kraina wiecznych niepokoiów.**

Ameryka Południowa jest krainą wiecznego niepokoiu, jest Bałkanem Ameryki. Ostatnio wiele się pisało i mówiono na temat sporu pomiędzy Boliwią a Paragwajem o t. zw. Chaco Boreal. Spór ten, jak wiadomo, nie jest jak dotąd rozstrzygnięty i pomimo usiłowań mocarstw oraz zapewnień stron walczących, niema między nimi jeszcze pokoju.

W Argentynie i Urugwaju szybko uporano się z wewnętrznymi zamieszkami. W Wenezueli wprowadził stary Gomez spokój. W Chile panują ciągle zamieszki. Po dwóch miesiącach urzędowania usunięto prezydenta Davilę i nie wiadomo kto utrzyma się u władzy. I w Ekwadorze niema jeszcze spokoju. Słowem kraje na wulkanie!

Najpoważniejsze rozmiary przybrały walki w Brazylii, które wstrząsnęły bytem całego państwa. Między najważniejszymi miastami tego państwa, Rio de Janeiro i Sao Paulo niema komunikacji i trudno właściwie dojść, jakie są istotne przyczyny tych starć. Prowizoryczne rządy objął w listopadzie 1930 roku G. Varga, ale nie potrafił sobie dać rady z zamieszkami. Nie zwołał on konstytuandy, ponieważ przyjaciele polityczni jego pragną

utrzymać dotychczasowy stan rzeczy, a więc władzę w znacznej części dyktatorską.

Siedzibą opozycji przeciwko temu stanowi rzeczy i siedzibą prądów praworządnych jest Sao Paulo, gdzie niespodziewaniej w nocy z dnia 9 na 10 lipca wybuchło powstanie właśnie pod hasłem praworządności przeciw obecnemu rządowi prowizorycznemu. Ruch wychodzący z Sao Paulo spotkał się ze szczerym oddźwiękiem szerokich mas ludności, tak iż nawet kobiety zgłosiły się do służby wojskowej.

Ale interwencja rządu Vargi potrafiła izolować w zupełności ruch „paolistyczny“ i odciąć to miasto w zupełności od świata. Pomimo tej trudnej sytuacji „Paoliści“ ożywieni są wiarą w słuszność sprawy, której bronią i pełni są zapału wojennego.

Inne Stany brazylijskie pozostają narazie neutralne. Dopóki któraś ze stron walczących nie uzyska pomocy od jednego ze stanów neutralnych, trudno przypuszczać, ażeby między wielkimi miastami Brazylii mogło dojść do stosunków pokojowych i ażeby w krainie kawy mógł nastąpić spokój.

Zastój ruchu budowlanego we Lwowie.

O ciężkiej sytuacji gospodarczej świadczy zastój w ruchu budowlanym. We Lwowie w okresie, w którym się najwięcej buduje tj. w maju tego roku wydano zaledwie 18 zezwoleń na zamieszkanie nowych budynków. Jak budowano ostatnio w małych rozmiarach świadczy fakt, że w powyższej cyfrze 18 są dwa budynki parterowe, a 15 jednopiętrowych, jeden zaś tylko budynek dwupiętrowy.

W tym samym czasie wydano 28 konsensów budowlanych na nowe domy, 4 zezwolenia na rekonstrukcje.

W maju br. wykończono we Lwowie 18 nowych budynków, stanowiących 228 izb mieszkalnych. Natomiast w maju tego roku nie powstały żadne budynki przemysłowe, ani handlowe.

Nowy trick amatorów taniego menu.

W znanej miejscowości kąpielowej, Scheveningen, w pobliżu Hagii, zastosowano w jednej z eleganckich restauracji nowy trick, polegający na tem, aby za pół ceny zjeść dobry obiad. Do restauracji wchodzi jegomość w średnim wieku, zamawia obiad złożony z kilku dań. Po skomsumowaniu połowy obiadu, gość wstaje od stołu, kieruje się ku wyjściu, gdzie spotyka się ze znajomym swoim; witają się serdecznie, poczem nowoprzybyły zajmuje miejsce przy stole pierwszego gościa. Poleca kelnerowi podać resztę zamówionego obiadu, poczem po skomsumowaniu płaci cały rachunek. Nowy ten system pozwala obu wynalazcom zjeść obfity i dobry obiad za pół ceny.

Sukces teatralny.

Wielkiem powodzeniem cieszy się wystawiona przez Teatr Nowy w Warszawie zajmująca komedja obyczajowa Deval'a „Mademoiselle“. Na fotografii naszej widzimy znakomitych odtwórców głównych ról. Rolanda, Lubieńską i Dulębiankę.

Pomnik generała Bema w Budapeszcie.

Budapeszt. (PAT.) Rzeźbiarzowi Janowi Istok powierzono wykonanie pomnika generała Bema, który zostanie odsłonięty na wiosnę w roku 1934 w 140-tą rocznicę urodzin generała.

Zebranie kupców branży naftowej.

Z Warszawy donoszą: Warszawscy kupcy naftowi zaniepokojeni pertraktacjami toczącymi się obecnie między Syndykatem a „małemi rafinerjami“ jakoteż mogącymi z tego powodu wyniknąć zmianami w dotychczasowych warunkach zaopatrywania się w naftę, odbyli w dniu 25 bm. w Centrali Zrzeszenia Kupieckiego w Warszawie, zebranie Zrzeszenia Kupiectwa Branży Naftowej.

Na zebraniu tem została omówiona obecna sytuacja, przewidywane jej zmiany, oraz środki, jakie należałoby podjąć, celem utrzymania przy życiu istniejących od wielu lat placówek, jak też zapewnienia im możliwości dalszego zaopatrywania się w naftę.

Stanowisko firm naftowych w tej sprawie podawane już było kilkakrotnie na łamach prasy. Zapatrywania tych firm są różne i oparte na odmiennych przesłankach. Jeżeli chodzi o zbadanie firm przemysłowych, to te wypowiadają się zasadniczo za utrzymaniem handlarzy, oczywiście tych, którzy odpowiadają warunkom, jakich wymaga handel temi artykułami — natomiast firmy opierające się głównie na handlu są za jaknajdalszą selekcją i ograniczeniem pośrednictwa.

Iluz bezrobotnych jest w Niemczech?

W dortmundskim „General Anzeiger“ ukazał się artykuł Sternberga, w którym autor dowodzi, że liczba bezrobotnych w Niemczech wynosi, nie jak podają urzędowe statystyki 5 i pół miliona, lecz około 10 milionów. Urzędowe statystyki uwzględniają jedynie tych bezrobotnych, którzy pobierają zasiłki i tych jest faktycznie około 5 i pół miliona; pozatem jest w Niemczech 1 i pół miliona bezrobotnych, którzy przestali pobierać zasiłki, a których statystyka rządowa nie uwzględnia. Faktycznie jest więc obecnie w Niemczech 7 milionów bezrobotnych, a liczba ta w zimie wzrosnie do 8 i pół miliona. Stan średni w Niemczech liczy około 1 i pół miliona bezrobotnych, których również statystyki nie uwzględniają. W rzeczywistości więc Niemcy posiadają 10 milionów bezrobotnych.

Tam, gdzie rodzi się najlepsze wino.

Winobranie. — Zjeżdża sam naczelnik Horthy. — Labirynty piwnic. — Wino, które uratowało króla Jerzego.

Wokół rozciągają się łagodne pagórki, pokryte winnicami. Ponad krajobrazem migoce złoto - zielony blask. Tu i ówdzie liście poczynają już plonąć czerwono. Ale winne grona jeszcze nie dojrzały. Prawdziwy „Tokaj“ dojrzeje późno. Słodką swą cierpką czerpie on bowiem nie tylko ze słońca, ale z wilgoci jesiennych mgieł. W dawnych czasach nieraz już śnieg leżał na ziemi, gdy rozpoczynało się winobranie. Uroczystości z niem związane oznaczały początek sezonu zimowego, który szlacheckie rodziny wypędzał z rodzinnych stron do Wiednia, Preszburga i Budapesztu.

Tego roku postanowiono w związku z winobranem odtworzyć nastrój i zwyczaj z przed 100 laty. W czterech gminach, które stanowią praojczyznę „Tokaja“ czyni się już teraz liczne przygotowania. Mieszkańcy chcą udowodnić, że prawdziwy Tokajczyk nie uznaje kłopotów dzisiejszych czasów.

Deputowany tokajski dystryktu Mikołaj Łaza zawiązał specjalny komitet z mieszkańców czterech gmin: Tokaj, Mad, Tarcal i Tallya. Na uroczystości przybył ma naczelnik państwa Horthy, członkowie rządu i li-

czni goście. W samym Tokaju zrestawację święto winobrania odbywa się po dzień dzisiejszy taksamo jak w dawnych czasach. Nadbrzegiem Cisy ustawia się wielkie, pochodzące z przed wieków, miedziane kotły, w których gotuje się z świeżo złowionych ryb najprawdziwszą „halasze“, znaną węgierską zupę rybną. Podobnie spędza się w winnicach, gdzie chłopcy i dziewczęta podczas pracy śpiewają tęskne a zarazem ogniste pieśni ludowe. Wieczorem rozpalą się na wzgórzach daleko widoczne ognie. Mają one być niejako ognistą granicą, oplatającą całą okolicę, w której rośnie wino, płynące poprzez krew niby właśnie owe ognie.

Sąsiadnie Mad urządził tego roku zbiór wina pod znakiem turecczyzny. Mad mianowicie było jedynym miejscem w Europie, gdzie podczas rządów tureckich wolno było nawet Mahometanom pić wino.

W Tallya urodził się Ludwik Koszut i spędził tam wiele lat swego życia. Stąd uroczystości w tem mieście pozostawać będą pod znakiem Koszuta.

Widzenia godne są we wszystkich tych miejscowościach piwnice. Zdają

się nie mieć wogóle końca. Pod ziemią są ze sobą połączone tak, że kilometrami można krążyć wśród rzędów ogromnych beczek. Każdego gościa pytają o datę urodzenia. Z początku wydaje się to dziwnym, jednak wkrótce wyjaśnia się. Oto prowadzą go przed jedną z beczek - olbrzymów, której zawartość pochodzi właśnie z danego roku urodzenia. We flaszczyce otrzymuje się próbkę takiego wina. Obok beczek leżą gazety z owych czasów. Zawija się w nie nabywców omszone flaszki.

W Monoku, gdzie znajdują się piwnice hrabiego Szechenyi'ego rośnie pewien gatunek śliwek, z których wytwarza się najlepszą na świecie śliwowicę. Od 150 lat tkwią zakopane w ziemi flaszki z tym cennym napojem.

Mieszkańcy miejscowi chętnie się chwala swym winem. Pokazują zamówienia króla Edwarda i opowiadają, że kiedy przed kilku laty zachorował król Jerzy, jeden z jego pomocników lekarzy przypomniał sobie wzmacniający wpływ tokajskiego wina. Samolotem przesłano wtedy kilka flaszek wprost do Londynu.

Wspaniale, uroczyste i huczno obchodzić się będzie tego roku święto tokajskiego wina. Koleje węgierskie uruchomiają liczne pociągi przy niższej taryfie. W tokajskim dystrykcie zapomni się o krwizysie. Niestety... tylko na dwa dni. Gd.

W sprawie wypłaty zaopatrzeń emerytalnych.

Izba Skarbowa I we Lwowie podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że wypłata zaopatrzeń emerytalnych, rent inwalidzkich i t. p. stałych zaopatrzeń, odbywać się będzie za pośrednictwem Urzędów Pocztowych, które przypadające do wypłaty sumy doręczają będą osobom uprawnionym do tego rodzaju zaopatrzeń w miejscach ich stałego zamieszkania. Doręczenie wspomnianych zaopatrzeń Urzędy Pocztowe z reguły rozpoczynają będą dnia 2-go każdego miesiąca, że zaś w miesiącu październiku b. r. na ten dzień przypada niedziela, przeto doręczenie zaopatrzeń październikowych rozpoczęte zostanie dopiero dnia 3-go października i dokonywane będzie za uprzednim wylegitimowaniem uprawnionego w myśl obowiązujących przepisów pocztowych, oraz za obraniem od niego pokwitowania, do czego służyć będą zaopatrzone w stempel pocztowy specjalne kupony, których część druga, mająca na odwrocie pouczenie dla uprawnionego, pozostawiona będzie u adresata. Doręczenie zaopatrzeń może odbywać się i do rąk upoważnionych przez adresatów, lecz w tych wypadkach upoważnienia powinny być wystawione najwcześniej w dniu datności zaopatrzenia za dany miesiąc i poświadczone przez właściwy urząd (instytucje) zarówno co do autentyczności podpisu, jak i co do daty ich sporządzenia. Bez przedstawienia

takiego upoważnienia doręczenie zaopatrzeń do rąk innych nie będzie mogło mieć miejsca. Niedopuszczalnym również będzie odsyłanie zaopatrzeń do miejscowości, położonych poza rejonem tego Urzędu Pocztowego, który jest właściwym dla adresu, wskazanego na kuponie. Powyższa zasadnicza zmiana w dotychczasowym sposobie wypłaty zaopatrzeń spowodowała zarówno w Izbie Skarbowej I. we Lwowie, jak też w Dyrekcji Poczty i Telegrafów we Lwowie i Krakowie ogromne prace, które wszystkie wspomniane instytucje państwowe nie szczędzą wysiłków, ażeby wyżej wspomniane zaopatrzenia zostały terminowo wypłacone. O ile jednak w tych warunkach zajdą nieliczne wypadki nieco opóźnianych doręczeń, to fakty te winny znaleźć w oczach osób zainteresowanych całkowite usprawiedliwienie.

Z polskiej wyprawy polarnej.

Agencja Norsk Telegrambyrau donosi, że kierownik polskiej ekspedycji polarnej prof. Lugeon, dyrektor Państwowego Instytutu Meteorologicznego w Warszawie powrócił z Wysp Niedźwiedzi do Tromsøe w Norwegii północnej. W Bjornoye na Wyspach Niedźwiedzi pozostałi trzej członkowie ekspedycji mianowicie pp.

Centkiewicz, Łysakowski i Siedlecki, prowadząc dalej badania dotyczące fał magnetycznych. Prace te będą kontynuowane przez całą zimę i całą wiosnę roku przyszłego. Ekspedycja osiągnęła bardzo zadowalające rezultaty. Wydaje się być pewnym że przeszody atmosferyczne w odbiorze radiotelegraficznym są zależne od stopnia szerokości geograficznej wzrastają ku północy i zmniejszają się ku południowi. Ażeby otrzymać zupełnie pewne rezultaty dyr. Lugeon zamierza na wiosnę przedsięwziąć nowe prace w północnej części Svelbard.

Persja pragnie powrotu bogatych Persów.

W Indjach, szczególnie w Bombaju, mieszka kilkaset tysięcy Persów, wyznawców wiary Zoroastra, którzy dorobili się dużych majątków, nie brak między nimi multimilionerów. Parsowie indyjscy pochodzą z Persji, skąd wywędrowali do Indji po zwycięstwie Islamu. Obecnie rząd perski skierował zaproszenie do 20 milionerów Persów, aby zwiedzili swą

dawną ojczyznę i aby osiedlili się na stałe w niej, przyczem korzystać będą ze wszystkich udogodnień. Rządowi perskiemu chodzi o ściągnięcie do kraju większych kapitałów, którymi dysponują Parsowie i ożywienia w ten sposób przemysłu i handlu perskiego.

Zjazd rolników pow. lwowskiego.

Dnia 26 bm. odbył się z okazji Jesiennych Kontraktów Lwowskich Zjazd Rolników Powiatu Lwowskiego. Na Zjeździe przemawiali pp. senator Potworowski i poseł Stronki, oraz dłuższy referat wygłosił p. poseł Żebracki. Po długiej ożywionej dyskusji została wybrana Komisja, która ma przygotować na terenie powiatu lwowskiego organizację rolników tego powiatu, która będzie służyła specjalnym celom, a przedewszystkiem będzie ona dążyła do obniżenia kosztów produkcji rolnej, oraz do całego zbytu produktów rolnych swoich członków.

Ogłoszenia urzędowe.

FIRMY.
Firm. 186/32. A. 559. Wpis firmy pojedynczej. Do rejestru wpisanego dnia 31 sierpnia 1932. Siedziba firmy: Tarnów, ul. Katedralna 2. Brzmienie firmy: „Lippoczy” Hurtowny Handel wina Jana Szpary w Tarnowie. Przedmiot przedsiębiorstwa: Hurtowny Skład wina. Właściciel firmy: Jan Szpara. 5477
Sąd okręgowy, Wydział II.
Tarnów, dnia 29 sierpnia 1932.

Firm. 164/32. A. 379. Zmiany dotyczące wpisanej już firmy. Do rejestru handlowego wpisanego dnia 2/8 1932 przy firmie Bank Gospodarstwa Krajowego, Oddział w Tarnowie następujące zmiany: 1) dr. Feliks Maciszewski dotychczasowy zastępca prezesa Rady Nadzorczej Banku Gospodarstwa Krajowego, mianowany został naczelnym dyrektorem tegoż Banku, 2) dr. Zygmunt Wasserab i dr. Marjan Chechliński dotychczasowi zastępcy dyrektorów Banku Gospodarstwa Krajowego, mianowani zostali dyrektorami tegoż Banku, 3) Henryk Piłch mianowany został prokurentem Zakładu Centralnego, 4) Siedziba Banku mieści się obecnie przy ul. Al. Jerozolimskie Nr. 1, w Warszawie.
Sąd okręgowy, Wydział II.
Tarnów, dnia 11 lipca 1932. 5476

LICYTACJE.
E. 5698/31. Edykt licytacyjny. Na wniosek Onufrego Kula, dnia 26. października 1932, godz. 9. rano, w sali Nr. 14, odbędzie się licytacja połowy realności obj. whl. 19. gm. Huziejów, obszaru 618 s², stanowiącej parcelę budowlaną bez budynków i ogród, oraz połowy realności obj. whl. 20, stanowiącej grunt obszaru 1.155 s². Najniższa oferta ad 1) wynosi 200 zł., ad 2) wynosi 277 zł. 40 gr. 5455
Sąd grodzki, Oddział II.
Bolechów, 16. września 1932.
E. 106/32. Edykt licytacyjny. Dnia 29. listopada 1932, o godzinie 10 przedpołudniem odbędzie się w Sądzie, biuro Nr. 2, licytacja realności lwh. 757, gm. Rabka. Wartość szacunkowa 7.285 zł. Najniższa oferta 3.642 zł. 50 gr. Warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie. 5426
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 7. września 1932.
E. 398/32. Edykt licytacyjny. Dnia 29. listopada 1932, o godzinie 9. przedpołudniem odbędzie się w Sądzie, biuro Nr. 2, licytacja realności lwh 82 i ¼ część realności lwh. 175 gm. Słonne. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 9.692 zł. 25 gr. Najniższa oferta 6.462 zł. Warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie. 5457
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 7. września. 1932.
E. 2863/31. Edykt licytacyjny. Dnia 29. listopada 1932 o godz. 11.30 przedpołudniem odbędzie się w Sądzie, biuro Nr. 2 licytacja połowy realności lwh 541 i 1083 całej realności lwh 312 i połowy realności lwh 1054 gm. Sidzina wraz z przynależnościami. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 11.166 złotych 25 gr. Najniższa oferta 8.005 zł. 68 gr. Warunki licytacyjne przejrzeć można w Sądzie. 5458
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 7. września 1932.
E. 2966/31. Edykt licytacyjny. Dnia 24. listopada 1932, o godzinie 10.30 przedpołudniem, odbędzie się w Sądzie, w biurze Nr. 2, licytacja połowy realności lwh 168, 1/6 części realności lwh. 339, ¼ części realności lwh. 341. 1/8 części realności lwh. 342 i 576 gm. Skawa. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 5579 zł. 18 gr. Najniższa

oferta 3.721 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w Sądzie.
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 1. września 1932. 5459
E. 2964/31. Edykt licytacyjny. Dnia 24. listopada 1932, o godzinie 9.30 przedpołudniem, odbędzie się w Sądzie w biurze Nr. 2 licytacja połowy realności lwh. 71 gm. Toporzysko. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 3.090 zł. 68 gr. Najniższa oferta. 2.060 zł. 46 gr. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta można przejrzeć w Sądzie. 5460
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 2. września 1932.

E. E. 2031/31. Edykt licytacyjny. Dnia 24. listopada 1932 o godzinie 11 przedpołudniem odbędzie się w Sądzie, w biurze Nr. 2 licytacja 23/32 części realności lwh 74, 23/128 części realności lwh. 165 i 46/128 części realności lwh. 166 gm. Słonne. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 2.064 zł. 07 gr. Najniższa oferta 1.403 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w Sądzie. 5461
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 1. września 1932.
E. 460/32. Edykt licytacyjny. Dnia 23. listopada 1932, o godzinie 11 przedpołudniem odbędzie się w Sądzie w biurze Nr. 2. licytacja realności lwh. 729 gm. Rabka, składającej się z pb. lkat. 671 obszaru 771 m², na której stoi willa Sienkiewiczówka, murowana, 2 piętrowa, drugie piętro z drzewa, 20 pokoi, 1 kuchnia, 4 werand, spiżarnia i piwnica. Wartość szacunkowa wynosi 53.552 zł. Najniższa oferta 26.776 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w Sądzie. 5462
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 1. września 1932.
E. 639/32. Edykt licytacyjny. Dnia 23. listopada 1932, o godzinie 9 przedpołudniem odbędzie się w Sądzie w biurze Nr. 2. licytacja ¼ części realności lwh. 288 gm. Sidzina. Wartość szacunkowa wraz z przynależnościami 952 zł. 40 gr. Najniższa oferta 635 zł. — Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi. Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w Sądzie. 5463
Sąd Grodzki, Oddział I.
Jordanów, 1. września 1932.

III. E. 7452/29/17. Edykt. Dnia 9. listopada 1932, o godz. 10. odbędzie się w sali III podpisanego Sądu licytacja realności obj. lwh. 74. dz. IV. gm. m. Lwowa z budynkami ul. Franciszkańska 11. Wartość szacunkowa 109.800 zł., najniższa oferta 54.900 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.
Sąd grodzki miejski, Oddział III.
We Lwowie, dnia 15. lipca 1932. 5451
III. E. 7135/31. Edykt. Dnia 27/10 1932 o godzinie 9 przedpołudniem odbędzie się w podpisanym Sądzie biuro Nr. 2/II licytacja 1/2 realności obj. whl. 320 ks. gr. gm. kat. Ilernia o powierzchni 10132 m. kw. składającej się z parceli budowlanej wraz z budynkami oraz gruntów ornych i kośnych. Wartość szacunkowa wynosi kwotę 1902 zł. zaś najniższa oferta kwotę 1268 zł. Prawa któreby tę licytację czyniły niedopuszczalną należy zgłosić w podpisanym Sądzie najpóźniej na terminie licytacyjnym przed rozpoczęciem licytacji, gdyż inaczej nie mogłyby być dochodzone przeciw nabywcy w dobrej wierze.
Sąd grodzki, Oddział VI.
Dolina, dnia 23 sierpnia 1932. 5464

VIII. E. 7268/30. Edykt licytacyjny. Na wniosek Akcyjnego Banku Hipotecznego Filii w Krakowie odbędzie się dnia 12 paźdz-

erownika 1932 o godz. 12 i pół przedpoł. w biurze Nr. 48 II. p. licytacja następujących realności gm. kat. Kraków XIV Czarna Wieś: 116 przy ul. Czernowiejskiej 20 położona realność złożona z parc. 78/1 o obszarze 315,85 sążni kwadr. z budynkiem frontowym murowanym częścią piętrowym, oficyną murowaną jednopiętrową szopa i częścią magazynową, 2) whl. 117 tamże położona realność obejmująca parcelę l. 78/2 o obszarze 52,54 sążni kwadr. z częścią magazynów. Wartość szacunkowa ad 1) 85.709 zł. 80 gr., ad 2) 4.085 zł. 85 gr. Najniższa oferta ad 1) 42.854 zł. 90 gr., ad 2) 2.042 zł. 93 gr. Do realności whl. 116 i 117 teje ks. gr. należące następujące przynależności magazynów których część na realności whl. 116 oszacowano na 92 zł. 30 gr. zaś część realności whl. 117 na 305 zł. 85 gr. zaś do realności 116 ponadto szopa oszacowana na 80 zł. Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

Sąd grodzki.
Kraków, dnia 18 lipca 1932. 5465
E. 2737/31. Edykt licytacyjny. Dnia 5. grudnia 1932 godzina 9 rano biuro Nr. 5, odbędzie się licytacja 3/16 części realn. whl. 603 gminy Sieniawa i 3/16 części realności whl. 196 gminy Wylewa ocenionych na 618 zł. 69 gr. Najniższa oferta wynosi 410 zł. 46 gr.
Sąd grodzki.
Sieniawa, 20 września 1932. 5466

UPADŁOŚCI.
Sa. 32/32/3. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku dłużnika Barucha Hagla kupca w Strzyżowie. Komisarz ugodowy Filip Cichoński naczelnik Sądu grodzkiego w Strzyżowie. Zarządca ugodowy dr. Salomon Samuelli adwokat w Strzyżowie. Audjencja do zawarcia urody między dłużnikiem a jego wierzycielami w Sądzie Grodzkim w Strzyżowie biuro Naczelnika Sądu dnia 27 października 1932 godz. 10 przedpołudniem. Do Sądu grodzkiego w Strzyżowie należy zgłosić wierzytelności, choćby o nie spór był w toku do 23 października 1932.
Sąd okręgowy.
Rzeszów, dnia 17 września 1932. 5467

Sa. 7/31. Postępowanie ugodowe do majątku dłużnika Józefa Weissa w Tarnowie jest zakończone.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 25 lipca 1931. 5468
Sa 81/31. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Arona Schiffa w Tarnowie. Komisarz ugodowy dr. Stanisław Freindl sędzia sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy adwokat dr. Goldberg w Tarnowie. Audjencja do zawarcia urody w wymienionym sądzie biuro Nr. 94 dnia 25 listopada 1931 o godz. 10 i pół przedpoł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 21 listopada 1931.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 31 października 1931. 5469

Sa 78/31. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Gity Holzerowej w Tarnowie. Komisarz ugodowy dr. Stanisław Freindl sędzia sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy dr. Speiser adwokat w Tarnowie. Audjencja do zawarcia urody w wymienionym sądzie biuro Nr. 94 dnia 9 listopada 1931 o godz. 9 przedpołudn. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 1 listopada 1931.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 10 października 1931. 5470
Sa 52/31. Zatwierdza się ugodę zawartą na audjencji ugodowej dnia 9 września 1931 między dłużnikiem Mechlem Fettem z Dębicy a jego wierzycielami.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 17 października 1931. 5471

Sa 89/32. Zastanawia się postępowanie ugodowe otwarte do majątku Hirscha Kreidsteina w Mielcu.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 6 sierpnia 1932. 5472
Sa. 7/32. Zastanowienie postępowania ugodowego. Zastanawia się postępowanie ugodowe do majątku dłużnika Mojżesza Friesa z Tarnowa.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 2 kwietnia 1932. 5473

Sa 84/31. Edykt ugodowy. Otwarcie postępowania ugodowego do majątku Markusa Sturma w Tarnowie. Komisarz ugodowy dr. Stanisław Freindl sędzia sądu okręgowego w Tarnowie. Zarządca ugodowy adwokat dr. Jonasz Schiffer w Tarnowie. Audjencja do zawarcia urody w wymienionym sądzie biuro Nr. 94 dnia 25 listopada 1931 o godz. 11 przedpoł. Czasokres do zgłoszenia wierzytelności do 21 listopada 1931.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 31 października 1931. 5474

AMORTYZACJE.
I. T. 46/32/4. Edykt. Na wniosek p. Ludwika Trella w Wadowicach ul. Zatorska l. 9 zarządza się postępowanie, celem umorzenia dwóch książeczek wkładowych Komunalnej Kasy Oszczędności na powiat Wadowicki w Wadowicach, a mianowicie książeczki Nr. 167, opiewającej na kwotę 113 dolarów 31 cent., oraz książeczki Nr. 43965 na kwotę 1.159 zł., wystawionych na nazwisko Ludwika Trella i wzywa się posiadaczy tych książeczek, by je do 6 miesięcy od daty tego edyktu okazali sądowi tutejszemu lub wnieśli zarzuty przeciw wnioskowi, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu książeczki będą umorzone. 5452
Sąd okręgowy, Wydział I.
Wadowice, 9. września 1932.

UZNANIA ZA ZMARŁEGO.
I. T. 11/32/23. Edykt. Michał Płoskonka, syn Józefa i Marjanny, urodzony 28 maja 1893 w Ryccerze Górnej, zamieszkały w Ryccerze Górnej Nr. 10, jako żołnierz 56 p. p. b. armii austr. węgier. zaginął na wojnie od sierpnia 1918 r. bez wieści. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego wzywa się, aby uwiadomiono Sąd okręgowy w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie. 5453
Sąd okręgowy, Wydział I.
Wadowice, 2. września 1932.

I. T. 19/32. Edykt. Franciszek Dziędziel, syn Tomasza i Marji, urodzony 20. IV. 1890 roku, zamieszkały w Broszkowicach, jako żołnierz 56 p. p. b. armii austr. węgierskiej, zaginął na wojnie od listopada 1918 r. bez wieści. Wdrażając postępowanie, celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd okręgowy w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie. 5454
Sąd okręgowy, Wydział I.
Wadowice, 5. września 1932.

T. 75/31. Wdrożenie postępowania celem uznania za zmarłego, Marcina Nowaka. Marcin Nowak urodzony 22 lipca 1900 r. w Ameryce syn Marcina i Anieli z Misiórów jako żołnierz Wojsk Polskich 12 p. art. polnej, oraz uczestnik wojny z bolszewikami na froncie bolszewickim w r. 1920 bez wieści zaginął. Wzywa się każdego o udzielenie tut. Sądowi lub jego kuratorowi i obrońcy węzła małżeńського drowi Fusiarskiemu adwokatowi w Tarnowie, wiadomości o zaginionym, zaś poszukiwanego Marcina Nowaka wzywa się, aby tut. Sąd uwiadomił o swem życiu od dnia ogłoszenia tego edyktu do 1 roku.
Sąd okręgowy, Wydział I.
Tarnów, dnia 7 maja 1932. 5475

Piaszczyste cmentarzysko Atlantyku.

Trzy katastrofy okrętowe na rok.

Sable-Island (Wyspa Piaszczysta), położona na oceanie Atlantyckim, na wschód od Nowej Szkocji, pobiła światowy rekord rozbitych i zatopionych okrętów.

Obliczenie obejmuje tylko okres osiemdziesięcioletni do początku 20 stulecia. W okresie wzmiankowanych ośmiu dziesiątków lat ofiarą Sable-Island padło 213 okrętów, czyli przeciętnie rocznie trzy okręty.

Trzy morskie katastrofy na rok to rekord straszliwy.

Sable Island stanowi szczyt podwodnego łańcucha gór, rozciągającego się na długości 300 kilometrów i wystającego tylko na wysokości 15 do 25 metrów nad powierzchnią oceanu. Z żadnej strony nie ma dogodnego dostępu do wyspy; fale są silne nawet przy pomyślnej pogodzie. Gęsta mgła stale okrywa całą wyspę.

Bliskość tego miejsca do największej drogi morskiej Europa — Nowy Jork — stanowi przyczynę, że Sable-Island pochłania coraz to nowe ofiary. Nic więc dziwnego, że w świecie żeglugi morskiej Sable-Island zdobyła nazwę „cmentarza Atlantyku”.

Roślinność wyspy jest nędzna: niejadalna dzika fasola, niejadalne borówki i trawy. Jeżeli rozbitkowie cudem jakimś dostawali się na wyspę, ginęli tutaj śmiercią głodową, gdyż ratunek ich miał jak najmniejsze szanse wobec faktu, że wszystkie okręty starają się okrążyć wyspę na odległości przynajmniej 50 mil, by uniknąć „cmentarza Atlantyku”.

Wypadki i katastrofy okrętowe zdarzały się nadal, ponieważ dozorcami stacji nie udawało się skierować na właściwą drogę okrętów, krążących w mgłę. Dopiero w 1873 r. na

Kukurydza i słoma na opał.

Z powodu niezmiernie niskich cen produktów rolnych władze powiatu Colfax w Stanie Nebraska uchwały opalać wszystkie gmachy powiatowe, sądy i szkoły nie węglem, lecz słomą i kukurydzą.

zachodnim cyplu Sable-Island wznie- siono latarnię morską, której funda- menty już po dziesięciu latach przele- ciły fale, porywając latarnię. Dru- gi latarnię spotkał tenże los. Dopiero w ostatnich czasach wybudowano la- tarnię na wschodnim końcu wyspy i utrzymuje się stała służba sygnali- zacyjną pomiędzy obu latarniami. —

Pierwszy człowiek na szczycie świata.

Radja imperjum brytyjskiego roz- niesły wiadomość, że po raz pierwszy nad najwyższą górą świata himala- jskim szczytem Mount Everest przele- cił lotnik. Wszelkie dotychczasowe próby skończyły się takim samym nie powodzeniem, jak próby zdobycia ludzką stopą tego najbardziej niedo- stępnego szczytu. Toteż obecnie po- stanowiono w inny sposób dokonać tego dzieła.

Tym, który się tego podjął jest 29-letni młody poseł konserwatywny do parlamentu brytyjskiego, lotnik a- mator, syn znakomitej rodziny angielskiej, sam noszący już dziś tytuł mar- kiza Clydesdale a mający z czasem po swym stryju nosić dziedziczny tytuł głowy rodu, księcia Hamiltonu. Jest on znany z lotniczej brawury i spraw- ności dużo bardziej niż ze swych wy- czynów na arenie parlamentu.

Co usłyszymy przez radio?

(Audycje własne Rozgłośnia Lwowskiej oznaczone drukiem półtłustym.)

Czwartek, 29 września
LWÓW. (381). Godz.: 11.58: Retrans- misja sygnału czasu z Obserwatorium Astro- nomicznego w Warszawie, hejnału z Wieży Marjackiej w Krakowie. Odczytanie progra- mu na dzień bieżący. — 12.10: Trans. z War- szawy. Codzienny Przegląd Prasy Polskiej. 12.20: Muzyka z płyt gramofonowych. Płyty z firmy Kaim i Syn we Lwowie, ul. Kopernika 11. — 12.40: Trans. z Warszawy. Urz. kom. Państw. Instytut. Meteor. — 12.45: D. c. muzyki z płyt gramofonowych. — 13.25 do 15.00: Przerwa. — 15.00 Trans. z Warszawy. Komunikat gospodarczy. — 15.10: Muzyka z płyt gramofonowych. — 15.30: Lwowski kącik L. O. P. P. — 15.53: Muzyka z płyt i „Silva rerum”. — 16.50: Komunikat VI Okręgu Związku Strzeleckiego. 17.00: Trans. z Warszawy. Koncert solistów w wyk. Eugenji Dewajno Sollohub (forte-

Pomimo to mgły, stale panujące do- okoła wyspy, nadal jeszcze stanowią przyczynę katastrof morskich.

Wyspa, siejąca tyle zagłady, sama jest skazana na zagładę. Fale corocznie zabierają wyspie do tysiąca zgórą metrów jej długości. Za jakie sto lat, może Sable-Island zginie już całkowicie z powierzchni oceanu. Pomimo to „cmentarz Atlantyku” z podwodnemi jego rafami długo jeszcze będzie po- strachem dla żeglugi.

Wielkie trudności wywołała sprawa udzielenia pozwolenia na tego rodza- ju wyprawę: pozwolenie to uzależnio- ne było od zgody maharadży Nepalu, podhimalajskiego państwa, na którego terytorjum leży Mount Everest. Wprawdzie maharadza podlega Anglii a sam jako człowiek wychowany na Zachodzie sprzyja podobnym przed- sięwzięciom, niemniej jednak musi się liczyć z opinią swych poddanych-gó- rali, ludzi ciemnych, patrzących się na niedostępne dla nich góry jako na sie- dlisko tajemniczycy i złowrogich bo- gów, którzy mścić się będą za narusze- nie ich spokoju. Parokrotnie wyprawy na zdobycie szczytu obitowały zaw- sze w starcia z miejscową ludnością i jedynie silne eskorty dodawane przez władze Nepalu ochraniały je od tra- gicznego końca. Terminu obecnej wy- prawy jeszcze nie ustalono.

pian), Janiny Ziółkowskiej (sopran) i Lu- dwik Urstein (akomp.). — 18.00: Trans. z Warszawy. „Polska flota handlowa”, wygł. dr. Feliks Hilchen. — 18.20: Trans. z War- szawy. Muzyka lekka. — 19.10: Rozmaitości. 19.25: Odczytanie programu na dzień na- stępny. — 19.30: Komunikat Małop. Tow. Zachęty do Hodowli Kcni. — 19.35: Trans. z Warszawy. Komunikat rolniczy Minister- stwa Rolnictwa. — 19.55: Płyta gramofo- nowa. — 20.00: Trans. z Warszawy. Polska muzyka taneczna i ludowa w wyk. orkiestry P. R. pod dyr. Stanisława Nawrota, Mieczysław Solecki (tenor) i Ludwik Urstein (akom- panjament). W przerwie trans. z Warszawy. Kwadrans literacki. „Wawron, Dąbek, Woj- dowski”, epizod z powieści Kruczkowskiego „Kordjan i cham”. — 21.20: Trans. z War- szawy. Słuchowisko Foley'a „Przy telefonie” w radjofonizacji Langfiera — audycja połączona z konkursem dla radjosluchaczy. — 21.50: Trans. z Warszawy. Dodatek do Pras. Dziennika Rządowego. — 21.55: Transmisja z Warszawy. Komunikat. — 22.00: Trans. z Warszawy. Muzyka taneczna. — 22.40: Trans. z Warszawy. Wiadomości sportowe. 22.50 do 23.30: Trans. z Warszawy. Muzyka taneczna.

Notowania giełdowe.

GIELDA PIENIĘŻNA.

Lwów, 27. września.
Zainteresowanie skromne. Tendencja chwiejna, usposobienie spokojne.
Dolar w obrotach prywatnych zł. 8.92.

GIELDA ZBOŻOWA.

Na Gieldzie transakcje w jęczmieniu bro- warianskich po cenach w ramach notowań. Tendencja naogół zniżkowa, usposobienie spokojne.

LWÓW.

Ceny giełdowe:
Jęczmień browarniany 15.— do 16.—
Inne kursy niezmienione.

Ostatnie wiadomości giełdowe.

Warszawa, 28 września.

DEWIZY: Belgia 123.90; Holandja 358.38; Londyn 30.80—30.76; Nowy Jork 8.925; Paryż 34.95; Szwajcaria 172.05; Berlin 212.25.

AKCJE: Bank Polski 88—89.

PAPIERY WARTOŚCIOWE: 4 proc. pożycz. inwest. 99.50; 4 proc. pożycz. inwestycyj. 106.50; 4 proc. pożycz. dolarowa 48.50—48.65; 7 proc. pożycz. stabilizacyjna 53.20—52.75—55.50.

Kto zamówi parę obuwia we firmie DYMITRA CZYKA

Lwów, Kościuszki 6
przyczynia się

- 1) Do walki z bezrobociem,
- 2) Do zmniejszenia wywozu polskiej waluty zagranicę;
- 3) Do zwiększenia wpływów podatkowych;
- 4) Do podwyżki pensji urzędniczych,
- 5) Do uregulowania własnego budżetu przez kupno jednej pary obuwia solidnego ręcznego wyrobu w miejsce trzech par fabrycznej tandety. 5182-10

Wielka zniżka cen OBUWIA

w katolickim magazynie
„JOT-E-S”

LWÓW, plac KAPITULNY 2 I. p.
Na sezon jesienny ostatnie nowości, trwałe obuwie szkolne i sportowe.

ZAWIADAMIAM P. T. KLIENTELĘ,
że prowadzę obecnie
PRACOWNIE KRAWIECTWA
damskiego i męskiego, po cenach do połowy
zniżonych, przy ul. KOPERNIKA I. 9, II p.
(Gmach Kina „Kopernik”. Winda do użytku.)
Polecam się nadal łaskawym względem
P. T. Klienteli. DUDEK JÓZEF.
(dawniej Kopernika 1).
5247-8

„NAFTUSIĘ — TRUSKAWIECKĄ, unikat
balneologiczny — wysyła Zarząd zdrojowy
w Truskawcu w butelkach 0.7 l. w skrzy-
niach po 12.25 i 50 butelek. „Naftusia”
jest także do nabycia we wszystkich apte-
kach w Polsce. 5443-5

ANDRE BIRABEAU.

Pr em j ó w k a.

N O W E L A.

(Tłumaczenie z francuskiego).

Oto długa aleja topoli... rzeka...
most... trochę mniej drzew niż daw-
niej... trochę więcej domów... Kon-
duktor zawołał:

— Gouffegrigues!... Gouffegrigues!...

Dawniej, gdy zatrzymywał się po-
ciąg, kobieta z koszem na ręce i w
chusteczce na głowie, obchodziła dłu-
gi szereg wagonów wołając:

— Świeże bułeczki! Rogaliki!
Ciastka!

Dawniej... t. j. przed dwudziestu
laty. Dziś nie było jej już, i zresztą
w dzisiejszych czasach kobiety nie no-
szą już chustek na głowie...

Pomimo to Walenty, wyskakując
z wagonu, odnalazł odrazu atmosferę
stron rodzinnych... Rozglądał się wo-
kolo, by ujrzeć wszystko ponownie.
I wówczas spostrzegł, że jakaś pani
także wysiadła z wagonu. O! czy to
nie... Ach! tak...

— Jak się masz, Regino... A więc

— także odebrałaś depezę od babki?...
— Tak... z prośbą odwiedzenia jej
w ważnej sprawie.

Byli cioteczmem rodzeństwem, mó-
wili sobie „ty”, lecz nie widzieli się od
lat dwudziestu: stąd nastąpiło krótkie
wahanie, zanim zamienili pocałunki
powitalne.

Na placu przed dworcem zbliżył
się do nich jakiś wieśniak.

— Wnukowie pani Cassagne, pra-
wda? — zapytał.

Był to ekonom babki.

— Niech nam pan powie... We-
zwała nas... Czy jest chora?

— Nie... Jak wszyscy ludzie zbliża
się z dniem każdym do grobu... ale
trzyma się jeszcze bardzo dobrze...

Wsiadli do powozu, bo dom babki
położony był o jakie piętnaście kilo-
metrów dalej wśród pól.

Walenty uśmiechnął się:

— Powóz jest jeszcze ten sam...
Regina uśmiechnęła się z kolei:

— Ale koń jest inny... Czy pamię-
tasz jeszcze „Trąbkę”

Przypominali sobie jeszcze wiele
innych rzeczy.

W dawniejszych czasach droga by-
ła biała i miękka, obecnie asfalt szosy
uczynił ją ciemną i gładką, lecz prze-
biegała wśród tegoż krajobrazu, co
w przeszłości. Walenty utył, bo miał
lat czterdzieści, a Regina zszczupiała
dlatego, że także zbliżała się do czter-
dziestki. Nie potrzebowali przywoły-
wać wspomnień pytaniem: „czy pa-
mietasz?” Wiedzieli dobrze, jakie o-
brazy przeszłości czekały na nich na
każdym skrócie drogi...

Gdyby przywitać się mieli po opu-
szczeniu powozu, możeby namyślali
się znowu co do pocałunku, lecz dla-
tego, że wahaliby się, czy nie należy
przywitać się czulej niż pocałowaniem
policzka...

Oto dom, studnia, stodoła, gołębnik i piekarnia... przechadzające się kury i rozsiance wszędzie gwiazdziste ślady ich łap... roje złotych pszczół dookoła winnych gron... napoły ugotowane w słońcu śliwki na drzewach — cała młodość obojga młodych kuzynów przypominająca się oczom i sercu...

— A babka?
— Drzemie, ale uprzedzimy ją.
— O! nie budźcie jej!

Mogą zaczekać. Wiedzą, że nudzić
się nie będą. Poszli drogą idącą do pól,
przechodząc przez sad, lecz mogli rów-
nie dobrze zostać w salonie o zam-
kniętych zawsze okiennicach i tutaj
przeoglądać stare, ilustrowane czasopi-
sma, lub zajrzeć do stajen i obór...

Wiedzieli, że nudzić się nie będą...
Nie czuli nawet potrzeby rozmowy...

Walenty rzekł: „Cieszę się, że zo-
baczyłem cię znowu, Regino”...

Odrzekła mu:

— I ja także...

Nic więcej. To wystarczyło. Rozu-
miali dobrze, co tem powiedzieć
chcieli.

Gdy miała lat szesnaście, a on
dwadzieścia — kochali się. Była to tyl-
ko sielanka, lecz zarazem także cudna
i niewinna bajka pierwszej miłości...
Z ust swych spili piészczętę świeżą,
jak źródłana woda... A potem Walen-
ty odbywał powinność wojskową
i wyższe studia w Paryżu... a Reginę
wydano za mąż.

(Dok. nast.)

Redaktor odpowiedzialny: Dr. Marceł Szarota.

CENA OGŁOSZEŃ: Za 1 wiersz milimetry 1-szpaltowej kolumny 8-lamowej w ogłoszeniach zwykłych (za tekstem) 15 gr. — za 1 wiersz milimetry 1-szpaltowej kolumny 4-lamowej w nadesłanem i nekrologii 40 gr. — w kronice, repertuarze, na stronach tekstowych, w dziale gospodarczym, paski na stronicach tekstowych 60 gr. — po kronice 50 gr. — na 1-szej (pod nagłówkiem) 80 gr. — drobne ogłoszenia za słowo 10 gr. — drobne ogłoszenia kupno i sprzedaż 15 gr. — Cała strona: ogłoszeniowa 400 zł. — tekstowa 600 zł. — pierwsza (pod nagłówkiem) 800 zł. — Ogłoszenia tabelaryczne cyfrowe 50%, — zamiejscowe 30% droższe. — Za terminowy druk ogłoszeń Wydawnictwo nie odpowiada.

„Drukarnia Polska”, Lwów, ul. Krasickich 18 a, tel. 29-19, pod zarządem Władysława Germana. — Należytość pocztowa opłaconą ryczałtem.